

'Ασ' Όλα

Τὸ σύμβολόν μας: ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΟΛΙΓΟΠΙΣΤΕ!

Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ εἶχε περατωθῆ καὶ οἱ ὄχλοι ἤρχισαν ν' ἀποσύρωνται. Ἐκεῖνος τότε ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, προσηύχετο κατ' ἰδίαν. Τὸ πλοῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν οἱ μαθηταὶ του, ἀνοιχθὲν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐβασανίζετο ὑπὸ τῶν κυμάτων, διότι ὁ ἄνεμος ἦτο ἐναντίος. Ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν προσευχὴν του, κατήλθε καὶ διηυθύνθη πρὸς αὐτό, περιπατῶν ἐπὶ τῆς τρικυμῶδους θαλάσσης· εἰς τοὺς μαθητάς του ἐφάνη ὅτι ἦτο φάντασμα, ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν ἐνθαρρυντικὴν φωνὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀπήντησεν : «Ἐὰν εἶσαι σὺ ὁ Διδάσκαλος, διάταξόν με νὰ ἔλθω εἰς σὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων». «Ἐλθέ», ἀποκρίνεται ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Πέτρος κατήλθε τότε ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ τὰ κύματά τῆς ἦσαν μεγάλα, ἡ δὲ καρδία τοῦ μαθητοῦ μικρὰ ἀκόμη. Ὁ Πέτρος ἤρχισε νὰ καταποντίζεται καὶ νὰ ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰησοῦ. «Ὀλιγόπιστε», τῷ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος, ἐκτείνων τὴν χεῖρα πρὸς αὐτόν, ἵνα τί ἐδίστασας ; . . .»

Ἡ γραφικὴ αὕτη σκηνὴ μοῦ παρέχει ἀφορμὴν εἰς σκέψεις. Νομίζω ὅτι ἔχω πρὸ ἐμοῦ τὴν φοβερὰν καὶ μυκωμένην θάλασσαν, τὴν σκοτεινὴν ἐκ τῆς ἐρεβώδους νυκτὸς καὶ τὸ πλοῖον εἰς τὸ μέσον τῶν κυμάτων νὰ κλυδωνίζεται, νομίζω ὅτι βλέπω τὸν Πέτρον προσπαθῶντα νὰ ἐπιπλεύσῃ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐν ἀπογνώσει ἐπικαλούμενον βοήθειαν, τὸν δὲ Χριστὸν μὲ τὴν γλυκεῖαν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλητικὴν μορφήν του νὰ τῷ λέγῃ :

— Ὀλιγόπιστε ! ἵνα τί ἐδίστασας ;

Δὲν θὰ εἶχον τὴν σκηνὴν ταύτην ζωηρὰν πρὸ ἐμοῦ, ἂν δὲν ἐνισχύετο ὑπὸ παρομοίων συγχρόνων, αἱ ὁποῖαι καθ' ἑκάστην ἐξελίσσονται περὶ ἡμᾶς. Πάντοτε ἀρεσκόμεθα νὰ λέγωμεν «τὸ σκάφος τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας κλυδωνίζεται, τὰ κύματα καὶ ἡ τρικυμία τὸ βασανίζουν» καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος. Ὅντως γεγονότα ἐπερχόμενα ράγην μᾶς κείθουσιν ὅτι ἡ τρικυμία περιβάλλει ἡμᾶς.

Ἄλλ' ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθές, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τοιοῦτον, ὅτι ὅλοι μας καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν νὰ μένωσι πολὺ ὑψηλά, ἔχομεν τὴν καρδίαν τοῦ Πέτρου, τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξε κατὰ τὴν γνωστὴν ἐκείνην σκηνὴν. Ἀρρωστοῦμεν, τρέμομεν, παραζαλιζόμεθα ὑπὸ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς κινδύνου καὶ ἐν τῷ φόβῳ καὶ τῷ τρόμῳ μας τὰ πάντα μεγαλοποιούμεν, φανταζόμενοι τὰς περιστάσεις δυσχερεστέρας τοῦ πραγματικοῦ. καὶ τὸν κλύδωνα ἀγριώτερον. Μόνον τὴν καρδίαν μας δὲν φανταζόμεθα ἰσχυράν, μόνον τὰς ἐν ἡμῖν ὑπαρχούσας δυνάμεις ὑποτιμῶμεν

ΛΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

Κατόπιν πολυῶρων διαπραγματεύσεων καὶ τῶν φιλικῶν παροτρύνσεων τῶν ἀρχῶν τῆς Ποδγορίτσας, αἵτινες κατώρθωσαν νὰ πείσωσι τοὺς Μαλισόρους ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις αὐτῆς, ἤρχισαν ἀπὸ τῆς δευτέρας μεταμεσημβρινῆς ὥρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου οἱ Μαλισόροι νὰ ἐπανακάμπτωσιν εἰς τὰς ἐστίας των.

Πρῶτοι ἀνεχώρησαν οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν τῆς πεδιάδος τοῦ Ζέτε μέχρι τοῦ Χούμ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη τῆς Τουζι, ἐλθόντος εἰς Ποδγορίτσαν ὅπως συνεννοηθῆ μετὰ τῶν Μαυροβουνιωτικῶν ἀρχῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐπανόδου. Ἡ εἶδησις τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἀλβανῶν ἐνεποίησε λαμπρὰν ἐντύπωσιν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ἰδίᾳ παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῶν μεθοριῶν, οἵτινες εἶχον ἐξαντληθῆ ὑλικῶς πρὸς συντήρησιν τῶν φυγάδων Ἀλβανῶν.

Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ Μαλισόρων θὰ ἔλθῃ προσεχῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως ὑποβᾷ εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν διὰ τὴν εὐνοίαν, τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξεν εἰς αὐτούς, καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν θὰ προσπαθήσων νὰ φανοῦν ἀντάξιοι διὰ τῆς πιστῆς, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις ἐργάζεται δραστηρίως πρὸς εἰρηνικὴν διακανόνισιν τῆς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Μαυροβουνίου ὑφισταμένης διαφορᾶς. Ἡ Ρωσία, φοβουμένη μὴ ἡ βιενναῖα Κυβέρνησις ἀρυσθῆ ὠφελείας ἐκ τινος πολέμου μεταξὺ Τουρκίας καὶ Μαυροβουνίου, ἠπειλήσῃ τὸ Μαυροβούνιον, ὅτι θὰ διακόψῃ πάσας τὰς ἐπιχορηγήσεις καὶ πᾶσαν πρὸς αὐτὸ ὑποστήριξιν, ἐὰν μὴ τηρήσῃ συνδιαλακτικὴν στάσιν ἐναντι τῆς Τουρκίας. Τὸ Μαυροβούνιον ἐδέησε νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὰς ρωσικὰς ἀπαιτήσεις. Εἰς τοῦτο δέον νὰ ἀποδοθῆ ἡ μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν Μαλισόρων συνεννόησις. Ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις ἠνάγκασε τὸ Μαυροβούνιον ὅπως ὑποβιβάσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς ἀπαιτήσεις του, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν ἀφορμὴν τῆς ἀνησυχίας τῆς εἰρήνης.

Ἐν Κετίγγη ἐξεδόθη ἐπίσημος διάψευσις ὅτι τὸ Μαυροβούνιον ἠγείρεν ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν διατροφήν τῶν Μαλισόρων. Ἡ διάψευσις ἀναφέρει ὅτι ἠγείρε τὴν ἀξίωσιν ταύτην τὸ Μαυροβούνιον καὶ ὅτι ἂν καὶ στερῆται τῶν πρὸς τοῦτο μέσων, οὐχ ἦτιον τάσσει τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς τοὺς Μαλισόρους βοήθειαν καὶ ἀρωγὴν, ὡς φιλοξενίαν ἀντὶ τῶν χρημάτων. Ἡ ἐπίσημος αὕτη δῆλωσις, μετὰ τὴν τοσαυτὴν τόνισθεισαν εἶδησιν περὶ αἰτήσεως ἀποζημιώσεως, σχολιάζεται εὐρύτατα, θεωρεῖται δὲ ὡς ἐνδειξις, ὅτι τὸ Μαυροβούνιον ἐννοεῖ νὰ μὴ παράσῃ πράγματα εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ νὰ κλείσῃ εἰρηνικῶς καὶ ἄνευ προστριβῶν τὰ ἐκκρεμῆ μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης ζητήματα.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διορίσῃ τὸ Πατριαρχεῖον τρεῖς ἀντιπροσώπους, οἵτινες θὰ συμμετάσχωσι τῶν συνεδριῶν τῆς ὑπουργικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῶν τακτικῶν, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν Δύο Σωμάτων μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως καὶ προέβησαν ἀμέσως καὶ εἰς ἀνάδειξιν τοιοῦτων. Ἀνεδείχθησαν δὲ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Γερμανός, ὁ Σύμβουλος κ. Ἄγγ. Ἰωαννίδης καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Μπούσιος.

Μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς ὑπουργικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγένοντο δεκτὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ κοινῷ τῶν Πατριαρχεῖων τακτικῶν αἰτημάτων τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 1, 2, 3, 4, ἔχοντα ὡς ἑξῆς :

1] Εἰς ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἄνευ κυβερνητικῆς ἀδειας λειτουργοῦντα σχολεῖα θὰ δοθῆ ἄδεια. Εἰς τὸ ἑξῆς ἅμα ἀνοίγει σχολεῖόν τι, θὰ εἰδοποιηταὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ θὰ ἐδίδεται ἡ σχετικὴ ἄδεια.

2] Τὰ προγράμματα τῶν σχολείων θὰ συντάσσονται καὶ ἐπικυρῶνται ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν Μητροπόλεων.

3] Θὰ ὑποβληθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῶν κοινωτικῶν σχολῶν πρὸς καθορισμὸν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ βαθμοῦ των.

4] Τὰ διπλώματα καὶ ἐνδεικτικὰ τῶν διδασκάλων θὰ ἐξετάζονται καὶ θὰ ἐπικυρῶνται ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν Μητροπόλεων, ἐπιβεβαιουμένης οὕτω τῆς διδασκαλικῆς αὐτῶν ἰκανότητος καὶ συνεπῶς θεωρουμένων ἐγκύρων τῶν ἀδειῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Εἰς τὸ 7ον ἄρθρον, τὸ ἀφορῶν τὴν πρόσληψιν ξένων διδασκάλων, ἕως ὅτου θὰ παρασκευασθῶν τοιοῦτοι ἐξ ὀθωμανῶν ὑπηκόων, ἐγένοντο τροποποιήσεις τινές.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν σχολῶν, λέγεται ὅτι ἰεπληνέθησαν σπουδαῖαι τροποποιήσεις.

Τὸ ἄρθρον τὸ ἀφορῶν τὴν ἐξασφάλισιν καὶ τὴν ἰσοτιμίαν τῶν διπλωμάτων καὶ ἐνδεικτικῶν πρὸς τὰ παραχωρούμενα ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν σχολείων, ἐθεωρήθη σπουδαιότατον καὶ ἄξιον πολλῆς συζητήσεως καὶ μελέτης.

Ἐν τῷ περὶ στρατιωτικῆς θητείας κεφαλαίῳ, τὰ αἰτήματα 1, 7, 8, 9, 10 ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἀντικείμενα πρὸς νόμους ψηφισθέντας ὑπὸ τῆς Βουλῆς, σπουδαίας δὲ ἐκρίθησαν τροποποιήσεως τὰ περὶ ἀξιοματικῶν χριστιανῶν ἐν τῷ στρατῷ καὶ περὶ χριστιανικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων.

Ἡ ὑπουργικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν προσεχῆ αὐτῆς συνεδρίαν, εἰς ἣν θὰ παρακαθίσωσι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν θρησκευτικῶν βῆκντρων, θὰ σκεφθῆ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν αἰτημάτων αὐτῶν.

Ἡ γνωστὴ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, διὰ τὰς πρὸς αὐτὸ ἀπείρους τῆς δωρεάς, κόμισσα Ριανκούρ, ἀνήγγειλε διὰ τοῦ κατωτέρω τηλεγραφήματος πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὴν εἰς Ἔθν. Σχολὴν Γλωσσῶν καὶ Ἐμπορίου δωρεάν τῆς.

Παναγιώτατε Δέσποτα.

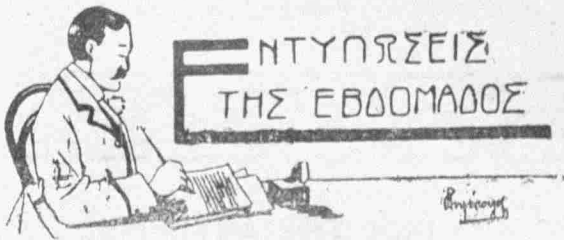
Μαθοῦσα ἐκ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τῆς 2 Ἰουλίου, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Σχολῆς Γλωσσῶν καὶ Ἐμπορίου δεῖται βοηθείας, σπεύδω προσφέρουσα τὸν ὀβολόν μου ἐκ Α. Γ. 40 ὑπὲρ τοῦ χρησίου τούτου ἰδρύματος.

Διαμένω μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἀφωσιώσεως

Ἐλβετία, 12)25 Ἰουλίου 1911

τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
εὐπειθέστατον τέκνον

Λουίζα Ο. Ριανκούρ.

ΑΚΗΔΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

«Χθές εσημειώθησαν 32 τὸ ὅλον χολερικά κρούσματα, ἐξ ὧν 16 θανατηφόρα καὶ 12 θάνατοι ἐκ προηγουμένων κρουσμάτων». Τὸς γραμμὸς αὐτὸς ἀνεγίνωσκε κάποιος, εἰς τὸ καφενεῖον τῆς συνοικίας μου εἰς ἐπήκοον πέντε ἢ ἕξ ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἔκαμνον, γύρω εἰς ἓν χαμηλὸν τραπεζάκι, τὸ ἀσπαιδίζιλι των. Κανείς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἐκινήθη, κανείς οὔτε συνέσπασε τὸς ὀφρῦς, ἀλλ’ ὅλοι ἐξηκολούθησαν τὸ σοβαρὸν των ἔργον· ἐξηκολούθουν νὰ πίνουν.

— Δὲν τ’ ἀφίνεις καὶ μένε, αὐτά, εἶπεν ὁ εἷς, ἀφοῦ ἐξεκένωσε τὸ ποτήριόν του, εἶναι τεχνίσματα τῶν γιατρῶν μας, γιὰ νὰ μαζεύουν παράδες, τίποτα δὲν εἶναι σὴν Πόλι.

Τὸν ἤκουον ἀπὸ τὸ παράθυρον τῆς οἰκίας μου καὶ ἐλεεινολόγησα τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν καὶ τὴν «παρέαν του», οἱ ὁποῖοι ἦσαν μὲ τὴν γνώμην του, διότι πλέον δὲν ἔβλεπον εἰς αὐτοὺς τὸν γενναῖον καὶ ἰσχυρὸν χαρακτήρα, πρὸ τοῦ ὁποίου τίποτε δὲν εἶναι φοβερόν, τίποτε δὲν εἶναι ἀπαίσιον, ἀλλὰ διέκρινον τὴν βαθυτέραν μοιρολατρείαν καὶ τὴν ἰσχυροτέραν πρόληψιν ριζωμένην ἀσπαστως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ θύματα τῶν δύο τούτων ψυχικῶν ἀσθενειῶν. Ἡ χολέρα, ἡ φοβερὰ αὐτὴ νόσος, στροβιλίζεται μέσα εἰς τὴν ὠραίαν πρωτεύουσάν μας, ἀραιώνει τὸν πληθυσμὸν τῆς, νεκρόνει τὸ ἔμποριον, παραλύει τὴν κίνησιν καὶ μόνον τὸν λαόν μας ἀφίνει ἀσυγκίνητον καὶ δὲν τὸν ἀφυπνίζει ἀπὸ τῆς μοιρολατρίας του.

Τὴν νόσον ταύτην ὠνομάσαμεν φοβεράν καὶ μ’ ὅλα ταῦτα ἐκ τῶν διαθέσεών μας καὶ τῶν προφυλάξεών μας ἐξαορτᾶται νὰ γίνῃ ἀκίνδυνος καὶ νὰ ἐκλείψῃ τελείως. Δὲν εἶναι νόσος ὑπουλός ὡς ἡ φθίσις καὶ ἀφύλακτος ὡς τόσαι ἄλλαι. Εἶναι γνωστὴ καὶ πόθεν θὰ εἰσέλθῃ καὶ πῶς θὰ εἰσέλθῃ. Τὸ μόνον προληπτικὰ κατ’ αὐτῆς εἶναι ἡ καθαριότης τῶν τροφῶν καὶ ἡ ἀπολύμανσις, πράγματα δηλαδή, τὰ ὁποῖα πάντοτε ἐπιβάλλονται εἰς κάθε ἄνθρωπον πεπολιτισμένον.

Καὶ ὅμως τὸς φρονίμους αὐτοὺς προφυλάξεις εἰς πείσμα νομίζει κανείς τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, φροντίζομεν νὰ περιφρονῶμεν πάντοτε μὲν, ἰδιαίτατα δὲ κατὰ τὰς ἐποχὰς τῶν μεγάλων ἐπιδημιῶν.

Ἀτυχεῶς ὑπάρχει παρὰ τῷ λαῷ γνώμη, ὅτι τὰ πάντα ἀνήκουν εἰς τὴν τύχην, ὅτι τὸ πεπρωμένον εἶναι τὸ πᾶν καὶ ὅτι «σὰν εἶναι τῆς μοίρας σου ὅ,τι θέλεις κίμνε», ἡ χολέρα θὰ ἔλθῃ. Δὲν θέλομεν νὰ συνατήσωμεν τὴν κατῆφειαν καὶ ὑποχονδριακὴν τινα καὶ λεπτολόγον δίαιταν, ἀλλὰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ

μὴ κακίσωμεν τὴν ἀπαθῆ στίαν τοῦ λαοῦ μας ἀπέναντι τῆς ἀσθενείας ταύτης.

Ἐλάχιστοι ἤλλαξαν δίαιταν, πολὺ ὀλίγοι ὑπετάγησαν εἰς τὰς ἐνδείξεις τῆς ἐπιστήμης καὶ μερικοὶ διὰ νὰ δείξουν πολὺ σθένος ἤρχισαν νὰ πράττουν ὅπως διόλου τάντιθετα. Ἀδιάφορον ἂν δεκατίζονται αἱ συνοικίαι μας, ἀδιάφορον ἂν μᾶς ἀποκλείῃ ὅλη ἡ Εὐρώπη· ὁ μόνος ἀσυγκίνητος εἶναι ὁ λαός.

Ἄλλ’ ἂν ὁ λαός μας μένῃ ἀσυγκίνητος, ἡ Κυβέρνησις μένει ἕξ ἴσου ἐνόχως ἀπαθῆς. Οὐδὲν ἐξαιρετικὸν μέτρον ἔλαβε πρὸς καταπολέμησιν τῆς νόσου καὶ ἐκτὸς τῶν συνήθων καὶ προκατακλυσμαίων μέσων, τὰ ὁποῖα ἔθηκεν εἰς ἐνέργειαν, οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν εἴτε πρὸς προφυλάξιν εἴτε πρὸς καταπολέμησιν τῆς νόσου. Αἱ ἐνέργειαι τῆς εἶναι σπασμοδικαὶ καὶ τὰ μέσα πρωτόγονα. Ἐδῶ μὲν ἀπαγορεύει κάτι, ἐνῷ παρέχει ἐπιτρέπει κάτι φοβερώτερον· Προχθὲς εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς κεντρικωτέρους δρόμους τοῦ Πέραν κάποιος ρακένδυτος ἐκράτει εἰς τὸς χεῖρας του μίαν φλανέλλαν παλαιάν, ἐρρουπωμένην, ἀπόουσαν ἰδρωτὸς καὶ συρομένην εἰς τὸ χῶμα. Τὴν ἐκράτει καὶ τὴν ἐπώλει.

— Μόνον 2 γρόσια, ἐφώναζε, μόνον 2 γρόσια.

Καὶ ἐπεδείκνυε τὸ βρωμερὸν ἔμπορευμά του, εἰς τὴν θέαν τοῦ ἴποιου προτροπάδην ἔφευγον οἱ πολῖται.

Τὸ σκάνδαλον δὲν ἦτο μικρὸν καὶ μόλα ταῦτα κανείς δημαρχιακὸς ἢ ἀστυνομικὸς δὲν τὸν ἐπλησίασε, κανείς δὲν ἐξήτασε τὴν προέλευσιν τοῦ ἀθλίου καὶ μικροβιοῦχου ἐκείνου ράκου, κανείς δὲν τοῦ ἀπηγόρευσε νὰ τῷ κρατῇ καὶ νὰ τῷ πωλῇ μάλιστα.

Ἐχομεν ἐν πολλοῖς παροιδόξους ἀντιλήψεις· ὡς φαίνεται, ἐνομίσαμεν ὅτι διαπράττομεν ἔγκλημα καθοσιώσεως, προσβολῆς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου ἂν ἐμποδίσωμεν κάποιον νὰ ἐξασκῇ οἰονδήποτε ἐπάγγελμα, ἀδιάφορον ἂν αὐτὸ χαρίζῃ μικρόβια καὶ ἀνοίγῃ τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ἄκλητον ξέντην μας...

Καὶ δυστυχῶς δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφροντίσαμεν ν’ ἀπολυμάνωμεν τὴν πόλιν, δὲν ἔχομεν καὶ τὴν συμπάθειαν νὰ προφυλάξωμεν τὰς ἐπαρχίας. Αἱ καθάρσεις, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλομεν εἰς τὰ Τοῦζλα καὶ τὰ Καβάκια, εἶναι περισσώτερον ἢ κωμικαί. Οὔτε τὸ πλοῖον ἀπολυμαίνεται οὔτε οἱ ἐπιβάται· Ἄρκει οὔτοι νὰ ἔχωσι πρώτας ἢ καὶ δευτέρας θέσεως εἰσιτήριον, ἀρκεῖ νὰ ἔχωσι πληρώσῃ τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κρίνονται περιττά. Οὔτε σταγὼν ἀντιμολυσματικοῦ ρίπτεται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, οὔτε ἡ ἐλάχιστη ἀπολύμανσις...

Λυπούμεθα πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ ἂν εὐρίσκωμεν διὰ τὴν τοιαύτην τάσιν τοῦ λαοῦ ὡς δικαιολογίαν, τὴν ἀμάρθειάν του ἢ τὴν πρόληψιν, τί νὰ γέρωμεν πρὸς δικαιολογίαν τῶν ἡμιμέτρων τῆς Κυβερνήσεως;

Θ. Κ. Μ.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ Λονδίνον εἶνε ἡ ἔστια τῶν ἀπανταχοῦ φυλῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης προσήλθον ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν, ἀπὸ τοῦ βορείου μέχρι τοῦ νοτίου πόλου. Ἡ ἀνθρωπότης πρώτην φοράν λαμβάνει εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἐνότητα καὶ ἀλληλεγγύην αὐτῆς ἐν τῇ ποιικιλίᾳ. Ἐπίσημοι γλώσσαί τοῦ Συνεδρίου εἶνε ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, ἡ ἰταλική, καὶ ἡ γαλλική. Ἐξεδόθησαν ἤδη δύο ἐκδόσεις τῶν γενομένων ὁμιλιῶν ἀγγλιστί καὶ γαλλιστί.

Γενικῶς εἶπεν, ἡ ἀνθρωπότης διαιρεῖται εἰς τρεῖς οἰκογενείας τὴν λευκὴν, τὴν μέλαιναν καὶ τὴν κιτρίνην. Ὀλόκληρος ἡ ἱστορία περιγράφει τὴν θλιβεράν σειρὰν τῶν πολέμων των καὶ τῶν ἐχθροτήτων των, ἀλλὰ προσέτι ἡ σύγχρονος ἱστορία μᾶς δεικνύει νέον αἰσθημα ὅλοῦν αὐξάνον, τὸ αἰσθημα καὶ τὸ γεγονός τῆς παγκοσμίου ἀλληλεγγύης. Πρώτην φοράν ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τοῦ Συνεδρίου τούτου ἡ λευκὴ οἰκογένεια προσκαλεῖ τὰς ἄλλας δύο εἰς συνεννόησιν, φιλίαν καὶ σύμπραξιν. Τριάκοντα πρόεδροι βουλῶν, ἀπῆντησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, δώδεκα κυβερνήται ἀγγλικῶν ἀποικιῶν, ἑνδεκα πρωθυπουργοὶ τοῦ ἀγγλικοῦ Κράτους, ἑκατὸν τριάκοντα καθηγηταὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου, τεσσαράκοντα ἀρχιεπίσκοποι, ἑκατὸν εἴκοσι μέλη τοῦ μονίμου διαιτητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς δευτέρας Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης.

Τὴν ἰδέαν τῆς συγκλήσεως τοιούτου Συνεδρίου συνέλαβε τῷ 1906 ὁ Φίλιξ Ἄδлер, καθηγητῆς τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Κοσμωβίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Σπανίως μεγαλεπήβολοι ἰδέαι πραγματοποιοῦνται ἐντὸς πενταετίας. Ἡ ὑπαγορεύουσα τὴν ἰδέαν ταύτην σκέψις ἦτο ὅτι, ἐνῷ ὁ κόσμος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, ἀψηφῶν σχεδὸν τὰ πολιτικά, ἐν τούτοις δὲν ἐξεδήλωσε μέχρι τοῦδε τὴν ἀρμόζουσαν εἰς τὰ κοινωνικὰ ζητήματα δράσιν ὅσον ἀφορᾷ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ὑποκινοῦνται ἀπὸ τὰς φυλετικὰς διαφορὰς.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου βαθμηδὸν διεγράφη τῇ συμπράξει πολυαριθμῶν ἀθεντιῶν. Αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ του εἶνε ὅτι πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ ἀμοιβαία γνώσις καὶ εὐλάβεια μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Ἀνατολικοὶ λαοὶ θεωροῦνται οἱ κατοικοῦντες τὴν Κίναν, τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Περσίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς Ἰνδίας, ἢ ἐν συναφείᾳ πρὸς αὐτοὺς εὐρισκόμενοι.

Τὸ ἔμβλημα τῆς οἰκουμένης ταύτης Συνελεύσεως εἶνε ἡ λέξις Ἀ ρ μ ο ν ί α, περιζωνύουσα δίκην στέμματος τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν. Τὴν πρώτην ὁμιλίαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἔκαμεν ὁ ἰνδὸς Βραζένδρα Νάθ Σήλ, διευθυντῆς τοῦ Λυκείου Κοχ-Βεχόρ, ὅστις ὁμίλησε περὶ τῆς ἐννοίας τῶν λέξεων Φυλὴ, Λαός, Ἔθνος.

Ἡ πρωτίστη ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἀποκομίζει τις ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦτο, εἶνε ἡ ζωτικὴ καὶ καταπληκτικῶς δραματικὴ ἀνακάλυψις ὅτι ἐντελῶς ἀπεδείχθη ἀστήρικτος ἢ ψευδοεπιστημονικὴ θεωρία ὅτι αἱ φυλαὶ τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους διαφέρουν οὐσιαστικῶς.

Φερίτωρ Ρ. Σκέτοερδ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΣΟΥΛΤΑΝ ΒΑΓΙΑΖΗΤ Ο Α΄

(1384—1403)

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μουράτ, σουλτάνου, τῆ 27 Αὐγούστου, ἀναγορεύουσιν, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, οἱ στρατιῶται καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, τὸν **Βαγιαζήτ**, ἐκθαμβοὶ ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀνδραγαθημάτων του καὶ τῆς πολεμικῆς του δεινότητος.

Ἡ κατὰ τοῦ πατρός των συνωμοσία τοῦ ἀδελφοῦ του Σιαούζ ἔκαμε τὸν Βαγιαζήτ ὑποπτον καὶ πρὸς τὸν τρίτον του ἀδελφόν Γιακούπ, τὸν ὁποῖον, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τὸν θρόνον του ἀπὸ πάσης ἐνδεχομένης συνωμοσίας, στραγγαλίζει, ὡς λέγεται, ὁ ἴδιος διὰ τῆς χορδῆς τοῦ τόξου του, κολάζων τὴν πρᾶξιν του ταύτην διὰ τινος ῥητοῦ τοῦ κορανίου, λέγοντος: «*Ἡ ἐπανάστασις εἶναι πολὺ χειροτέρα τῆς καταδίκης ἐνὸς μόνου ἀτόμου*», καὶ ἐπιπροσθετῶν ὅτι «*καθὼς ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ, οὕτω καὶ ὁ ἐπὶ γῆς ἀντιπρόσωπος, αὐτοῦ εἰς καὶ μόνος πρέπει νὰ ἦναι*». Τὸ σκληρὸν τοῦτο καὶ ἀποτρόπαιον πολιτικὸν ἀξίωμα ἐφήρμοσαν πολλὰκις ἐν τῷ μέλλοντι οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ὡσὰκις δὲ τυχόν δεν ἀφήρουν τὴν ζωὴν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν των, ἐνέκλειον αὐτοὺς ἐντὸς μεγάρων καὶ τοῖς ἀπηγόρευον πᾶσαν μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ τοῦ κόσμου ἐπικοινωνίαν καὶ σχέσιν.

Μεθ' οὗτο ὁ Βαγιαζήτ ἐξηκολούθησεν ἐν πρώτοις τὸν πρὸς τὴν Σερβίαν πόλεμον, αὐτὸς μὲν καταλαβὼν τὰ **Σκόπεια** καὶ τὰ ἀργυρορυχία τῆς Καραάτοβας, τινὰς δὲ τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ διατάξας νὰ εἰσβάλωσιν εἰς Βοσνίαν. Ἐπέκειτο δὲ καὶ ἡ πτώσις τοῦ **Βιδνιού**, ὅτε ὁ κράλης τῆς Σερβίας καὶ υἱὸς τοῦ Λαζάρου **Στέφανος** ἔρχεται πρὸς προσκύνησιν τοῦ σουλτάνου καὶ συνθηκολογεῖ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῖς ἐξῆς τρεῖς ὅροις: 1ον) ὅτι θὰ τὸν ἀκολουθῆ μεθ' ὀρισμένης δυνάμεως ἀνδρῶν εἰς κάθε του πόλεμον· 2ον) ὅτι θὰ τῷ δώσῃ εἰς γάμον τὴν ἀδελφὴν του καὶ 3ον) ὅτι θὰ τῷ παρέχῃ ἐτήσιον ἐπίδομα ἐκ τῶν ἀνδρακωρυχείων τῆς χώρας. Ὁ Βαγιαζήτ ἐδέχθη τοὺς ὅρους τοῦ Στεφάνου καὶ ἐσυνθηκολόγησε πρὸς αὐτόν, ἐπιτιμώμενος νὰ δώσῃ πλέον τέλος εἰς τὸν μετὰ τῆς Σερβίας πόλεμον, ὃν ἐθεώρει δευτέρου λόγου ἀξίον, καὶ στρέψῃ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν προσοχὴν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ το ἀκριβὲς ἵσχυροῦς πρὸς τὸν σουλτάνου.

Εἶδομεν ὅτι μετὰ τὴν συνωμοσίαν τοῦ Σιαούζ, τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν θανάτωσιν αὐτοῦ, ὁ σουλτάν Μουράτ εἶχεν ἀπαιτήσῃ τὰ

ἴδια καὶ παρὰ τοῦ Ἰωάννου Παλαιολόγου διὰ τὸν υἱὸν του Ἀνδρόνικον καὶ τὸν συνένοχον αὐτοῦ υἱὸν τοῦ Ἀδρονίκου Ἰωάννην. Καὶ ὁ μὲν Ἰωάννης διέταξε πράγματι τὴν τύφλωσιν τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἐγγόνου του, δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως καὶ νὰ τοὺς θανατώσῃ, διότι ὁ Μουράτ, περιπλακίς αἴφνης εἰς τὸν κατὰ τῆς Σερβίας πόλεμον καὶ ἀποθανὼν ἐν Κοσσυφοπέδιῳ, δὲν εὔρε καιρὸν νὰ τὸ ἀπαιτήσῃ. Ἐν τῇ φυλακῇ ὧν ὁ Ἀνδρόνικος, εὔρε τὸν τρόπον νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τοῦ Βαγιαζήτ, ὅστις, ἀφορμὴν ζητῶν διὰ τὴν ἀναμιχθῆν εἰς τὰ πράγματα, ἐκστρατεύει κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀποφυλακίζει τὸν Ἀνδρόνικον καὶ ἀνακηρύττει αὐτὸν αὐτοκράτορα φόρου ὑποτελῆ, φυλακίζει δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ συμβασιλεύοντα δευτερότοκον υἱὸν του Μανουήλ. Μετ' ὀλίγον ὅμως, δραπετεύσαντες καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ καταφυγόντες παρὰ τῷ Βαγιαζήτ, οὐ μόνον ἀνεγνώρισαν αὐτὸν κύριον, ἀλλὰ καὶ ὑπεσχέθησαν, ἐκτὸς τοῦ πρὸς τὸν Ἀνδρόνικον ἐπιβληθέντος φόρου,

νὰ προμηθεύωσιν τῷ Βαγιαζήτ καὶ σῶμα ἐκ 12 χιλ. ἀνδρῶν καὶ ὧσιν αὐτοῦ σύμμαχοι, ἔχοντες τοὺς ἰδίους πρὸς αὐτὸν φίλους καὶ τοὺς ἰδίους ἐχθρούς.

Θεωρήσας τὰς προτάσεις ταύτας ἐπωφελεστέρας, ὁ Βαγιαζήτ διατάσσει τὸν Ἀνδρόνικον νὰ παραχωρήσῃ μὲν τὸν θρόνον εἰς τὸν πατέρα του, αὐτὸς δὲ, ὡς ἀντιβασιλεὺς, νὰ λάβῃ τὴν Σηλυβρίαν, τὴν Ἡράκλειαν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, τὰ μόνα ταῦτα καὶ τελευταῖα ἐκ τοῦ βυζαντινοῦ κράτους ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπολειπόμενα ψυχία καὶ λείψανα. Τοιοῦτοτρόπως οὐ μόνον ἡ βυζαντινὴ δύναμις κατέστη ἀσήμαντος πλέον καὶ ἀκίνδυνος διὰ τὸν Βαγιαζήτ, ἀλλὰ καὶ ἡ παράλυσις τοῦ κράτους τελεία.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΒΛΙΣΚΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητῆς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

Ο ΚΡΗΜΝΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ

Τῆ εὐγ. Δεσποινίδι Σ. Α.

Ὅταν κατὰ τύχην εὐρίσκωμαι εἰς τὸ χεῖλος ἐνὸς κρημοῦ, αἰσθάνομαι τὸ ἐγὼ μου νὰ ἐξαμιζήται πρὸς τὸ ἄπειρον.

Ὅταν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ κρημοῦ τῆς Ἀντιγόνης, εἰς μίαν στάσιν προσευχῆς, συναντῶ πέραν, μακρὰν, πρὸς τὸ ἄπειρον, τὸν ἑαυτὸν μου ταξιδεύοντα εἰς τὰς χώρας τῶν σκιερῶν ἀνταυγείων, αἰσθάνομαι τὴν ψυχὴν μου νὰ ψιθυρίζῃ γλυκύτατα παράπονα πρὸς τὸ φευγαλέον θεῖον. Καὶ τὸ θεῖον αὐτὸ με παρηγορεῖ καὶ μ' εὐαγγελίζεται, ὅταν, εἰς μίαν στάσιν προσευχῆς, περιπλανᾶται εἰς τὰ φωσφορίζοντα σκότη, τὸ συναντῶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ γαλανοῦ αὐτοῦ ἄμβωνος, τοῦ Κρημοῦ τῆς Ἀντιγόνης.

Τῆς Ἀντιγόνης ὁ Κρημνὸς εἶναι μία Ἑλβετικὴ τοποθεσία.

Μαγγάνεια καὶ θάμβος μετὰ τὴν Σελήνην, προσεχὴ στοργικωτάτη τὰς Αὐγὰς.

Ἐπὶ τοῦ γιγαντώδους χείλους του, ὁ βοῦβὸς ἐπισκέπτης ἐκμηδενίζεται, συντριβόμενος ὑπὸ τὴν γλυκυτάτην πίεσιν τῆς ὠραιοτάτης ἐντυπώσεως.

Δι' αὐτὸν οἱ λάροι, ποῦ περιύπταντα ἄτακτοι καὶ φλύαροι, εἶναι πολυτιμώτεροι τοῦ ἰδίου του ἑαυτοῦ, ἀφοῦ ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἀφαντάστου συνόλου.

Αὐτὸς ὁ μύριμξ ἀκόμη, ποῦ ἀνέρχεται εἰς τὸ ὑπόδημά σου αὐτὴν τὴν στιγμὴν, παρουσιάζει εἰς τὸ ἐκπληκτικὸν βλέμμα σου ἓνα ὀλόκληρον ὄγκον.

Ἡ κυλιομένη πέτρα, ποῦ ἀκολουθεῖ τὸν τροχὸν δρόμον μιᾶς ὑπερλάμπρου αὐτοκτονίας, σπεύδει πρὸς ἓνα ὑπέροχον βῆμα. Εἰς τὸ θεῖόν της κατάντημα, πέραν ἐνὸς μπλούμι! κάτωθι δύο ἀφρῶν τὴν ἀναμένουν οἱ ἀμέτρητοι χοροὶ τῶν ἑκατομμυρίων τῆς θαλάσσης ἐμφύχων.

Κάθημαι ἐκεῖ ὑψηλά. Συσπειρωμένος εἰς τὴν ρίζαν πεύκης — ἀπαράλλακτα, ὅπως θὰ ἐκαδήμην ἐμπρὸς μιᾶς ἀγάπης — ῥοφῶ τὸ λαμπρὸν περιβάλλον μετὰ ὅλας μου τὰς δυνάμεις.

Ὁ ἥλιος ἔδυσεν ἤδη πρὸ πολλοῦ. Τὰ σκότη ἀπλώνουν περὶ καὶ παντοῦ τὰ λευκά των μυστήρια.

Τὸ φεγγάρι ἀκούραστον ἀναβαίνει τὸν οὐράνιον ἀνήφορον.

Ὁ τέτιξ ἐξαμιζεται εἰς τὸ παννύχιον ἄσμά του.

Τὸ κύμα . . .

Πόσον εἶναι ὠραῖον, ἀπείρως ὠραῖον νὰ γνωρίζῃς τὴν γλῶσσαν, ποῦ ψιθυρίζει ἐκεῖ κάτω τὸ κύμα καὶ νὰ λησμονῆς καὶ νὰ λησμονῆσαι ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος πίσω σου χάνεται εἰς ὕβρεις καὶ μικρολογήματα! . . .

ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Εἰς τὸ ἀτμόπλοιο τῶν νήσων ἑκαδήμην χθὲς τὸ βράδυ μεταξὺ ἐνὸς χότζα καὶ ἐνὸς κυρίου προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν. Ἐνῶ ἐδιάβαζα τὴν ἐφημερίδα μου, ἀντελήφθην ὅτι ὁ παρακαθήμενος κύριος, προσβλέπων με, εἶχε διαθέσει νὰ συνάψῃ συνομιλίαν. Εὐκαιρία τῷ ἐδόθη. Μόλις ἐξήγαγα σιγαρέττον, ὁ κύριος ἐπροθυμοποιήθη ν' ἀνάψῃ πυρεῖον καὶ νὰ μοὶ προσφέρῃ τὴν φλόγα του.

- Σὰς παρακαλῶ . . . , τῷ λέγω, εὐχαριστῶ.
- Τίποτε . . .
- Μετ' ὀλίγον μοὶ λέγει :
- Ἦθελα κάτι νὰ σὰς παρακαλέσω . . .
- Εὐχαριστῶς.
- Γράφετε εἰς τὰς ἐφημερίδας συχνά . . .
- Κάποτε.
- Θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ γράψετε κάτι . . .

Εἶναι πολὺ σπουδαῖον ζήτημα· εἶναι ἓνα ζήτημα πάρα πολὺ σπουδαῖον, καὶ πρέπει αὐτὸ τὸ σπουδαῖον ζήτημα . . .

Τὸν παρετήρησα. Ἦτο συμπαθοῦς φυσιογνωμίας. Τύπος οικογενειάρχου, βιοπαλαίστου, ἄνθρωπος τῆς μεσαιᾶς κοινωνικῆς τάξεως.

- Σὰς ἀκούω, φίλε μου.
- Νὰ μ' ἀκούσετε μὲ προσοχὴν καὶ νὰ γράψετε . . . , νὰ καυσηριάσετε, ν' ἀναθεματίσετε . . .
- Παπᾶς δὲν εἶμαι . . .
- Ἀδιάφορον. Ἀκοῦστέ με : Ἐχω, κύριέ μου, μιὰ κόρη . . .
- Ὁ Θεὸς νὰ σὰς τὴν χαρίνη . . .
- Ἡ κόρη μου ἔχει ἀρραβωνιαστικόν . . .
- Καλὰ τέλη.

Ἐμειδίασε μειδιάμα πικρόχολον, ἀνεστῆναξεν καὶ ἐσίγησεν.

- Ἐξακολουθεῖτε, παρακαλῶ.
- . . . Σὰς ἔλεγα, λοιπόν, ὅτι ἔχω . . .
- Μιὰ κόρη, ἡ ὁποία κόρη ἔχει ἀρραβωνιαστικόν . . .
- Μάλιστα . . . Μὰ δὲν ξέρω πῶς ν' ἀρχίσω, λίγα εἶναι τὰ γράμματά μου καὶ . . .
- Σὰς παρακαλῶ, ὁμιλεῖτε πολὺ καλά, ἐξακολουθεῖτε.

— Θὰ σὰς τὰ πῶ ὀρθὰ-κοφτὰ, ὅπως μὲ ἔρχονται, θὰ σὰς πῶ τὰ βάσανά μου, τὸν πόνο μου . . .

- Σὰς ἀκούω.
- Πέρσου ἢ κόρη μου ἦρε ἓνα νέο, τὸν φέρνει στὸ σπίτι καὶ μᾶς τὸν παρουσιάζει . . . Ἐνα καιρὸ — εὐλογημένα χρόνια — οἱ γονεῖς ἐφρόντιζαν διὰ τοὺς γαμπρούς, τώρα τὰ κορίτσια τοὺς βρίσκουν καὶ μᾶς τοὺς παρουσιάζουν . . . Δὲν ἔχουν πλέον οἱ γονεῖς αὐτὴν τὴν φροντίδα! . . . Ἄς εἶναι. Λοιπὸν μᾶς τὸν πρεζαντάρει. Τὸ παλληκάρει ἐφαίνετο καθὼς πρέπει. Εὐγενέστατος, στόμα ζάχαρι, μὲ τὰ γαλλικά του, νέος μὲ πολλὰ προσόντα. Καὶ ἡ θέσις του καλὴ : Κομισιοναῖρ. Ἄς εἶναι . . . Ἡ κόρη μου τὸν ἀγάπησε καὶ κάθε βράδυ ὅλο γαλλικὴ παρλάτα μαζὶ του· ἡ κόρη μου ξέρει τὰ γαλλικά.

— Σὰς συγγαίρω.

— Εὐχαριστῶ. Λοιπόν, κύριέ μου, αἱ σχέσεις πέρνουν καὶ δύνουν. Ἐξω-μέσα μαζὶ τοῦ ἢ κόρη μου . . . Τὰ βλεπα αὐτὰ ὁ καὶ μένος, καὶ νὰ σὰς πῶ τὴν πᾶσα ἀλήθεια δὲν μοὶ καλοφαίνονται. Λέγω τῆς γυναϊκάς μου πῶς πρέπει νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μας, ὅτι σὰν τίμιος νέος πρέπει νὰ τὸ πῆ στους γονεῖς του, νὰ χουμὲ ἐπὶ τέλος τὸν λόγον του, τὸν λόγον τῶν γονέων του. Ἡ γυναϊκά μου ἐναντιόνηται — Ὅχι ἀκόμη, μὲ λέγει ἄς κορώση τὸ πρᾶμμα καλλίτερα, ἔχουμε καιρὸ. — Πολὺ κορωμένο τὸ βλέπω ἐγὼ, τῆς λέγω, αὐτός, μάτια μου, δὲν ξεκολλᾷ ἀπ' ἐδῶ . . . Δὲν εἶναι πολὺ σωστὸ νὰ ληγαινοέρχεται, ἔξω μαζὶ της, μέσα μαζὶ της, τί θὰ λέγῃ ὁ κόσμος . . .

— Δὲν ξέρεις τί σοῦ γίνεται, ἀπαντᾷ ἡ γυναϊκά μου, ἄς λέγῃ ὅτι θέλει ὁ κόσμος . . . τέτοια τύχη παρουσιάζεται τοῦ κοριτσιοῦ καὶ θὰ τὴν κλοτσήσουμε; Κάνε τὴν δουλιὰ σου. Στὴ σημερινὴ ἐποχὴ ἔτσι πιάνονται οἱ γαμπροὶ· ἔχει προῖκα ἡ κόρη σου, αἱ;

Καὶ ἐγὼ ὁ καὶ μένος βουβαίνουμε . . . Καὶ νὰ σὰς πῶ τὴν πᾶσα ἀλήθεια, εἶμαι ἀσθενοῦς χαρακτῆρος. . . ἡ γυναϊκά μου ἔσωσε νὰ πάρῃ τὸν ἀέρα μου . . . Ἄς εἶναι. Λοιπόν, νὰ μὴ σὰς τὰ πολυλογῶ, «ὁ γαμπρός» — ἔτσι τὸν λέγαμε — ὁ ἀρραβωνιαστικὸς δηλαδή, δὸς του καλοστρώνεται στὸ σπίτι. Κάθε γιορτῆ, κάθε Κυριακῆ τραπέζι στὸν γαμπρό . . . Καὶ ἐκ φιλοτιμίας προσπαλοῦσαμε νὰ φαινόμεθα παραπάνω ἀπὸ τὴν θέσι μας . . . Τὸ κάθε τραπέζι μᾶς κόστιζε . . . Ἄς εἶναι . . . Νὰ μὴ τὰ πολυλογῶ ἔρχεται ὁ καιρὸς ποῦ φεύγουν τὰ κίτσια ἀπὸ τὰ νησιά. Φεύγει ἀπὸ τὴν Χάλκη καὶ τὸ κίτσι τοῦ γαμπροῦ . . . Ὁ φίλος χάθηκε. Τὸν περιμένουμε νὰ ἔλθῃ, νὰ μᾶς μνησῇ, νὰ γράψῃ τῆς κόρης μου, νὰ διηγήμενα, τίποτε . . . Κλάματα ἡ κόρη μου, νεῦρα, λιγοθυμίες. Ἡ γυναϊκά μου δὲν παραδέχεται πῶς μᾶς ἐγέλασε «ὁ νέος». Θέλει νὰ κἀνῃ τὴν γνώμη τῶν γονέων του τὸ παιδί, λέγει. Ἄς εἶναι . . . Περιμένουμε ἀκόμη. Περνᾷ ἓνας μῆνας, δύο μῆνες, τίποτε, ἄκρα σιγή. Εἰς τὸ ἀναμεταξὺ ἡ κόρη μου συνέχεια χωρὶς τέλος στὰ κλάματα, στὰ νεῦρα. Ἀρχίζουν καὶ ἡ κοῦρες τοῦ γιατροῦ. Φάρμακα. Μᾶς ξεθέωσε ὁ Μιχαηλίδης, ὁ φαρμακοποιός . . . Ἄς εἶναι . . . Ἀποφασίζω πλέον, σὰν πατέρας ποῦ εἶμαι, νὰ λάβω τὰ μέτρα μου. Ἀποφασίζω, κύριέ μου, νὰ πάγω νὰ βρῶ τὸν προκομμένο. Πηγαίνω στὸ γραφεῖό του, στὸ Γαλατᾶ. Ἐλειπεν ὁ ἴδιος· μὰ ἦτο ἐκεῖ ὁ συνέταιρός του. Τοῦ λέγω ὀρθὰ-κοφτὰ τὰ καθέκαστα καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ πῆ τοῦ συνεταίρου του νὰ δώσῃ, σὰν τίμιος νέος, ἓνα τέλος. Ὁ συνέταιρός του, νέος καὶ αὐτός, μόλις ἐτελείωσα, σηκώνεται καὶ μὲ ἓνα τρόπο ἀπότομο μοῦ λέγει :

- Τὰ ξέρω ὅλα αὐτὰ. Πταίει τὸ κορίτσι σας, κύριέ μου. Ὁ Νίκος — Νίκο τὸν λέγουν τὸν καταραμένο — εἶναι νέος, ἦλθε στὴν ἐξοχὴ, ἔπρεπε νὰ διασκεδάσῃ, νὰ περάσῃ τὸν καιρὸν του . . . Γιὰ παντρεία; Οὔτε λόγος νὰ γίνετε· εἶν' αὐτὸς σὲ θέσι νὰ παντρευτῇ; Ἄς ζήσῃ πρῶτα τὸν ἑαυτὸν του! . . . Πταίει τὸ κορίτσι σας, πταίει καὶ σεῖς οἱ γονεῖς . . . Νὰ σὰς πῶ καὶ ἓνα ἄλλο; Αὐτὰ, εἰς τὴν σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι συνηθισμένα πράγματα. Αὐτὰ μὲ λέγει, χωρὶς νὰ ντραπῇ ὁ ἀφιλότιμος καὶ κάθεται στὸ γραφεῖό του νὰ γράψῃ. Ὁ Θεὸς μ' ἐβοήθησε καὶ ἐκράτησα τὴν ὑπομονὴν μου νὰ μὴ τὸν πνίξω καὶ διαπράξω κακούργημα. . . Φεύγω καὶ κλαίω, κύριέ μου,

κλαίω σὰν παιδί, καταβαίνοντας τῆς σκάλας τοῦ χανιοῦ. . .

Τὸ πρᾶγμα ξεχάσθηκε μὲ τὸν καιρὸ. Ἐπαυσαν τὰ νεῦρα τῆς κόρης μου. Ἡ γυναϊκά μου ἀπέφευγε νὰ μὲ κἀνῃ πλέον λόγον.

- Σὰς συλλυποῦμαι, φίλε μου, τῷ λέγω . . .
- Σταθῆτε, ὑπάρχει καὶ συνέχεια.
- Συνέχεια;

Ἄναστῆναξεν βαθέως καὶ ἐξηκολούθησε.

— Συνέχεια, μάλιστα. Ἐφέτος, ἐκεῖ ποῦ εἶμεθα μιὰ χαρὰ ὅλοι μας, ἡ κόρη μου μᾶς παρουσιάζει σὰν φάντη μαστοῦνι ἓνα ἄλλο παλληκάρει . . . Πατῶ τῆς φωναῖς. Ἡ γυναϊκά μου μὲ τραβᾷ ἔξω. — Τρελλάθηκες; μὲ λέγει, «ὁ νέος» εἶναι τίμιον παιδί καὶ ἀπὸ οἰκογένεια, γιὰ τὸ Θεὸ νὰ μὴ σ' ἀκούσῃ . . . νὰ τὸν γλυκομιλήσῃς, θέλεις νὰ τὸν χάσουμε; Ἐγχεῖς, βλέπεις, τὰ προικιά τὰ πολλὰ, καὶ κἀνεὶς πόξες! . . . — Βρὲ γυναϊκα, τῆς λέγω, ἔλα στὰ λογικά σου, θυμήσου τὰ περσινὰ, θυμήσου τί τραβήξαμε, τὰ τραπέζια μας, τὰ ἔξοδά μας, τὰ νεῦρα τῆς προκομμένης τῆς κόρης σου, τὴν κακογλωσσία τοῦ κόσμου. — Ὅλα τὰ δάκτυλα δὲν εἶναι ἴσια, λέγει ἡ κυρία σύζυγός μου. «Ὁ νέος» εἶναι πολὺ καθὼς πρέπει, διαμάντι παιδί, καὶ κάθησαι στ' ἀγὰ σου, ἐγὼ ξέρω τί μὲ γίνεται.

Καὶ νὰ μὴ σὰς τὰ πολυλογῶ, κύριέ μου, ὁ καινούριος «ὁ γαμπρός» σείνάμενος κουνάμενος, μοσχομυρωδάτος, πηγαινοέρχεται . . . μαζὶ της ἔξω-μέσα, στῆς βάρκες, στὰ τσαμια, στὸ διάβολο! . . . Μόλις κἀνω παρατήρησι, ἐξαγριώνεται ἡ κυρία γυναϊκά μου καὶ μ' ἐξορκίζει «νὰ μὴ κλοτσήσουμε τὴν τύχη τοῦ κοριτσιοῦ!»

Τὴν ξέρω, ὁ δυστυχημένος τὴν τύχη ποῦ μᾶς περιμένει! Τὰ ἴδια θάχουμε κ' ἐφέτος. Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ βγάλῃ ψεύτη. Μὰ δὲν μοὶ καλοφαίνεται κ' αὐτός. Ρεβερέντσες, κοπλιμέντα, ὅσα θέλετε. Ἄλλὰ εἰς τὸ προκείμενον τίποτε. Περὶ συνοικεσίου οὔτε λόγος. Ἡ γυναϊκά μου τὸν πετᾷ κάπου-κάπου λόγια, μὰ ὁ φίλος ἀλλάζει τὴν ὁμιλία, περὶ χολέρας καὶ περὶ τῆς ἀκηδίας τῆς Δημομαρχίας, καὶ ἄλλα λόγια . . . Καὶ αὐτός, τὸ μαντεύω, εἶναι ἀπὸ κείνους ποῦ θέλουν νὰ διασκεδάσουν στὴν ἐξοχὴ! . . . Νὰ διασκεδάσουν, κύριέ μου, εἰς βάρους μιᾶς τιμίας οικογενείας, εἰς βάρους ἐνὸς τιμημένου κοριτσιοῦ. Μὰ αὐτὸ εἶναι ἐντροπή, εἶναι αἰσχος, εἶναι κατὰρα Θεοῦ. . . Αὐτὰ νὰ γράψετε, νὰ καυσηριάσετε αὐτὴν τὴν μοσχομυρισμένη βρωμο-νεολαία, τὴν διεφθαρμένη, τὴν ἀσυνείδητη. . . Πρέπει νὰ γράψετε, νὰ καυσηριάσετε. . .

Τὸ ἀτμόπλοιο προσήγγισεν εἰς τὴν Ἀντιγόνην.

— Μένετε ἤσυχος, φίλε μου, τῷ λέγω ἐγειρόμενος, θὰ τὰ γράψω ὅλα αὐτὰ. Ἄλλὰ ποῖον νὰ καυσηριάσω περισσότερο; Τὴν νεολαίαν, τὴν μητέρα, τὴν κόρην ἢ τὸν πατέρα; . . .

Ὁ πατήρ, «ὁ σύζυγος αὐτὸς τοῦ ἀσθενοῦς χαρακτῆρος» ἠγγέρθη καὶ μ' ἔρριψεν ἐν ἀγανακτῆσει τὰς λέξεις :

— Ὅλους! ὅλους! Ὅλοι εἶναι γιὰ κρέμασμα! . . .

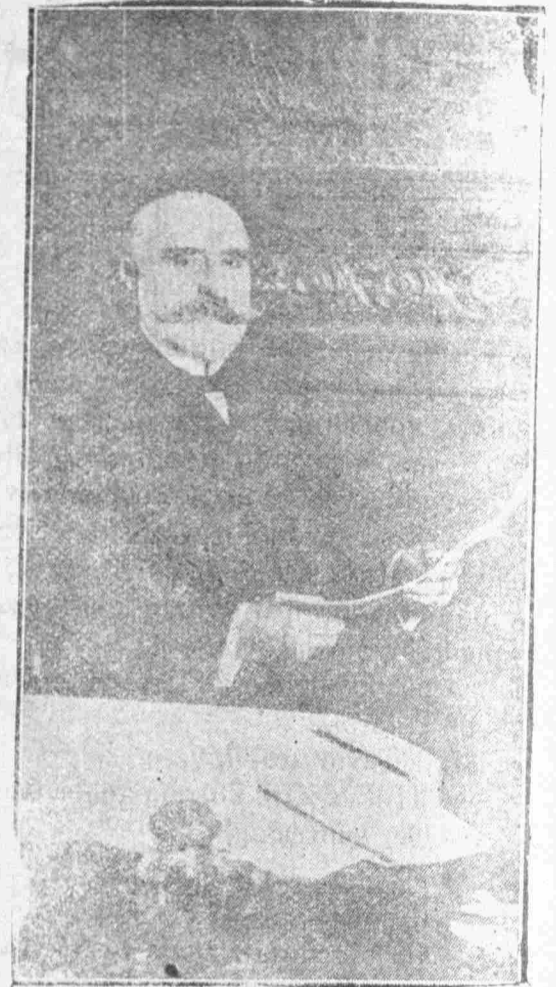

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΣΙΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΒΙΩΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΝΟΜΙΚΟΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Ο Σ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Γερμανός και οί κ. κ. Γ. Μπούσιος και Α. Ίωαννίδης
άντιπροσωπεύουν τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον παρὰ τῆ Κυβερνητικῆ Ἐπιτροπῇ, εἰς ἣν
ἀνετέθη ἡ μελέτη τῶν ταυτοσήμων τακτικῶν τῶν ἐθνότητων ἐν σχέσει
πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν καὶ στρατολογικὸν ζήτημα.

ΝΑΟΥΜ ΠΑΣΑΣ

ὁ ἀποθανὼν προεβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Παρισίοις.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΟ ΜΑΓΙΚΟΝ ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ

Γαλλικὸν περιοδικὸν γράφει :

Εἰς τὰ πέριξ τοῦ Βερολίνου, εἰς τὴν γελαστὴν καὶ ὠραίαν λίμνην Βάνσεν παρατηρεῖται ἀπὸ ἡμερῶν μαγικόν, καθ' ὅλην τὴν σημασίαν, πλοίαριον.

Χωρὶς ψυχὴ γεννητὴ νὰ εὐρίσκειται εἰς αὐτό, κινεῖται ἀπὸ κάποιον, ὁ ὁποῖος εὐρίσκειται εἰς τὴν παραλίαν, εἰς ἀπόστασιν ὀκτὼ χιλιομέτρων.

Αἴφνης ἀκούεται πυροβολισμὸς, ὁ ὁποῖος σημαίνει, ὅτι ὁ ἀποσταλεὶς εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὴν μηχανὴν του ἐτελείωσε τὴν ἀποστολὴν του.

Ὁ ἔλιξ, μὲ τὰς πρώτας στροφὰς του ἀφρίζει τὴν πρὸς τὸ πηδάλιον θάλασσαν καὶ τὸ πλοῖον, κινούμενον ἤδη κανονικώτατα, διευθύνεται δεξιὰ, ἀριστερά, κυκλοτερῶς ἢ διαγράφει ἐν μέγα 8.

Καὶ ὅλοι, μὲ δικαίαν ἐκπλήξιν, σπεύδουν πρὸς τὴν παραλίαν, θαυμάζον καὶ κατάπληκτοι διερωτῶνται.

— Μά, ποῖος ἀόρατος δάκτυλος κινεῖ καὶ διευθύνει τὸ μαγικὸν ἀτμόπλοιον;

Ὁ δάκτυλος τοῦ Χριστοφόρου Βέρθ, καθηγητοῦ τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ ἀνώτερον παρθεναγωγεῖον τῆς Νιρεμβέργης. Αὐτὸς ἀπὸ τῆς παραλίας ἐκπέμπει ἠλεκτρικὰ ρεύματα καὶ δι' αὐτῶν κανονίζει ἐντελέστατα πᾶσαν κίνησιν τοῦ μαγικοῦ πλοίου, ἀκόμη καὶ διὰ μέσου πολλῶν λέμβων καὶ ἄλλων πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐπίτηδες ὡς προσκόμματα παρεμβάλλονται κατὰ τὰς κινήσεις του καὶ τὰ ὁποῖα

παρακάμπτει καὶ ἀποφεύγει μὲ θαυμασίους ἐλιγμούς.

Τὰ πρῶτα, πάντοτε ἐπιτυχῆ, πειράματα τοῦ Βέρθ ἐγένονα κατὰ τὸν παρελθόντα Μαῖον τῆ προστασία καὶ ὑποστηρίξει πολλῶν ἐπιστημονικῶν Συλλόγων καὶ τῆς Δημαρχίας τῆς Νιρεμβέργης.

Εἰς τὸ μαγικὸν αὐτὸ πλοίαριον ὑπάρχει πρωτοφανοῦς τελειότητος δείκτης τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται ἐπίσης διὰ τελειοτάτου μηχανήματος, πομποῦ τῶν ρευμάτων, τοποθετημένου δὲ ἐπὶ τινος πύργου ξενοδοχείου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ὑψηλότερον κτῆμα τῆς Νιρεμβέργης.

Μεταξὺ τοῦ πομποῦ καὶ τοῦ δείκτου μεσολαβεῖ ἄλλο πρωτοφανὲς μηχανήμα, ἐστημένον εἰς τὴν παραλίαν, διὰ τοῦ ὁποῖου διέρχονται κατὰ πρῶτον τὰ ἐκπεμπόμενα ἠλεκτρικὰ ρεύματα.

Τὸ μηχανήμα τοῦτο διευθύνει αὐτὸς ὁ ἴδιος Βέρθ.

Ὁ ναυτικὸς κόσμος, πολὺ δικαίως, εὐρίσκειται εἰς μεγάλην συγκίνησιν, καθόσον, ἂν ἐπικρατήσῃ ἡ ἐφεύρεσις τοῦ κ. Βέρθ, θὰ ἐπέλθῃ γενικὴ ἀναστάσις εἰς τὴν ναυτιλίαν.

Ἴσως διὰ τοῦτο καὶ ἡ χαριτωμένη μας Μαχουσσὲ δὲν συγκινεῖται μὲ τὰ ἀκατάπαυστα ἐναντίον της παράπονα, σκεπτομένη, καθόλου παράδοξον, νὰ κινήθῃ μὲ τὸ ρεῦμα τοῦ Βέρθ.

Εἶθε, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν τὴν πάρη κανὲν ἄλλο... ρεῦμα.

ΑἸΝΑΣΤ. Φ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ναοὺμ πασᾶς ἦτο Σύριος τὴν καταγωγὴν, γεννηθεὶς ἐν Χαλεπίῳ. Ἄριστος γνώστης τῆς γαλλικῆς, ἦν ἐξέμαθεν ἐν τῷ γαλλικῷ Λυκείῳ τοῦ Χαλεπίου, διεκρίνετο διὰ τὴν εὐφράδειαν καὶ τὴν πολυμαθειάν του. Τὸ 187 ἐξεπλήρου χρέη γραμματέως παρὰ τῆ ἀντιπροσωπείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου. Διωρίσθη κατόπιν τμηματάρχης τοῦ γραφείου τῆς ξένης ἀλληλογραφίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὸ 1892 διορίζεται διοικητὴς Λιβάνου καὶ μετέπειτα ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων.

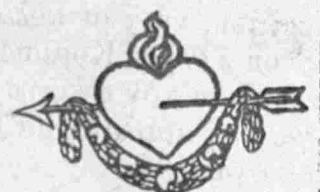
Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ ἐκομίσθη ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν Δευτέραν καὶ κατετέθη ἐν τῷ καθολικῷ ναφ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ὁπότεν ἐγένετο τὴν ἐπομένῃν ἡ κηδεῖα του, ἧτις ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἦτο μεγαλοπρεπεστάτη.

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Σὲ εἶχα χθὲς εἰς τὸ πλευρό μου
κ' ἔχυνα δάκρυ μυστικόν,
λησμόνησα καὶ τὸ Θεο μου,
οὐδὲ κάθε λόγο σου γλυκόν.

Κι' ὅταν ἐσὺ μ' εἶχες ἀφήσει,
βρέθηκα μέσα σ' ἐρῆμιά...
καὶ ἄλλες ἔχω ἀγαπήσῃ,
μὰ σὺν ἐσέναντε καμμά.

ΣΠΙΝΘΗΡ

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ 'Απ' Όλα

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ — ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ — ΓΝΩΜΑΙ

Τί φρονοῦσιν ὁ Ἀνώτερος Κλήρος, οἱ Ἐπιστήμονες, οἱ Δημοσιογράφοι, οἱ Λόγιοι.

Τὸ Δημοψήφισμά μας ἐτίμησαν διὰ τῶν ἀπαντήσεών των καὶ πολλοὶ τῶν διαπρεπόντων ἐν τῷ κλήρῳ, τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ἀνδρῶν. Ὁ ἀναγνώστης θὰ ἴδῃ τὰς κρίσεις καὶ τὰς γνώμας, αἱ ὁποῖαι ἀπηυθύνθησαν πρὸς ἡμᾶς.

Πρὸς τοὺς πολυτίμους τούτους φίλους μας καὶ ὑποστηρικτὰς ἐκφράζομεν θερμότητος εὐχαριστίας καὶ πολλὰς χάριτας, διότι διὰ τῶν εὐγενῶν αὐτῶν λόγων καὶ τῶν σοφῶν αὐτῶν γνωμῶν ἐνισχύουσιν ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον καὶ περιβάλλουσιν αὐτὸ δι' ἰδιαίτερας τιμῆς καὶ εὐνοίας.

Λυπούμεθα πολὺ διότι δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ καταχωρίσωμεν ὅλων τὰς ἐπιστολάς οὔτε νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας τὰς γνώμας. Ὁ ἀριθμὸς των—673 ἐπιστολαὶ ἐκτενεῖς—εἶναι τόσον μέγας, ὥστε καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν δημοσίευσίν των καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι δυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν τὰ φύλλα ἑξαμηνίας ὅλης.

Ἐν τούτοις θὰ κάμωμεν κάτι ἄλλο: **Θ' ἀπανθίσωμεν τὰς καλλιτέρας καὶ μᾶλλον πρωτοτύπους τῶν ἐπιστολῶν τούτων καὶ θὰ παραθέσωμεν περίληψιν αὐτῶν διὰ νὰ δυνηθῆ ὁ ἀναγνώστης νὰ γνωρίσῃ τὰς γνώμας τῶν συναδέλφων του.**

ΓΝΩΜΑΙ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ὁ Γ. Ι. Ἰωαννίδης, Πέραν, φρονεῖ ὅτι τὸ «Ἀπ' Όλα» ἐχάραξε τὴν μᾶλλον πρωτότυπον ὁδὸν καὶ ἀφύπνισε παρὰ τῷ λαῷ εὐγενῆ αἰσθήματα, εἰσερχόμενον πανταχοῦ καὶ σκορπίζον τὴν πνευματικὴν τροφήν ἀφθονον. «Ζητεῖτε, γράφει, νὰ σᾶς προτείνω μεταρρυθμίσεις: πρῶτοι σεῖς εἰσθε εἰς θέσιν νὰ τὰς θέσητε ἐν ἐνεργείᾳ· ἐγὼ θὰ προτείνω μίαν καὶ μόνην: ν' αὐξήσητε τὸ τίμημά σας διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ διαθέτητε περισσότερα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ σας».

— Ρ. Σ. Ὀνουφριάδης, Σμύρνη, γράφει: «Ὁ σκοπὸς τοῦ «Ἀπ' Όλα» μὲ συγκινεῖ· ἡ Ἐπιθεώρησις σας δὲν ἐνεφανίσθη διὰ νὰ αὐ-

ξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχόντων περιοδικῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ πληρώσῃ ἐν μέγα κενόν. Συγχαίρω τοὺς ἐκδότας του καὶ εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς συνεργάτας του, διότι ἐνσταλάζουν εἰς τὰς σελίδας του τὰ ὠραιότερα προϊόντα τοῦ πνεύματός των χάριν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ».

— Ἡ ἐξ Ἰνεπόλεως κ. Αἰκατερίνη Ρωσελίδου ἰδιαίτερος προτιμᾷ τὰς συνεργάτιδάς μας Δας Νοεμὴν Ζωηροῦ, Ἰουλίαν Καράλη, Ἐρριέτταν Κωνσταντινίδου καὶ κ. Ζωὴν, συγχαίρει τὸ «Ἀπ' Όλα», διότι ἀφιερώνει τὰς στήλας του διὰ τὴν γυναικείαν φιλολογικὴν παραγωγὴν καὶ συνιστᾶ νὰ ἐμμένωμεν εἰς τὸ αὐτὸ πρόγραμμα.

— «Ἡ ἐκλεκτικότης τῆς ὕλης τοῦ Ἀπ' Όλα» —γράφει ἐκ Τραπεζοῦντος ὁ κ. Α.Ι. Χαριτωνίδης—εἶναι μοναδική· φαίνεται, ὅτι ἡ Διεύ-

θυνσίς του φροντίζει μὲ κάθε τρόπον περὶ τῆς ποιότητος τῆς πνευματικῆς τροφῆς, τὴν ὁποῖαν θὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἀναγνώστην, ἀληθῶς κηδομένη τὰς ὥρας του καὶ φροντίζουσα ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεώς του.

— Τὰ καθήκοντά σας, ἐπιστέλλει ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἄγγ. Κωνσταντινίδης, τὰ γνωρίζετε κάλλιστα, ὡς ἀποδεικνύει ἡ μέχρι τοῦδε πορεία σας. Ἐν τούτοις, ὡς ἐφάνη ἐκ τῆς σχετικῆς δηλώσεώς σας, μερικοὶ τῶν ἀναγνωστῶν σας δὲν τὰ γνωρίζουν. Μὴ στενοχωρεῖσθε ὅμως, φανῆτε αὐστηροὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι εἴμεθα διατεθειμένοι ν' ἀναπληρώσωμεν τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων, τοὺς ὁποῖους θὰ διαγορήψετε. Ἐγγράφομαι δι' 25 ἀντίτυπα».

(συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Κ

Παρακ ὅπως ἐγγράψητε τ ἐπομεν κατὰ τ σημειοῦμεν διευθύνσ Ἀποστέλλ γράσια

(ἀρ.) πρὸς 10 γράσια τὴν ἑξαμηνίαν καὶ πρὸς 2.50 γρ δι' ἕξοδα ἀποστολῆς.

Τὸ παρόν, συμπληρούμενον, ἀποστέλλεται τὸ συντομώτερον εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀπ' Όλα: Γαλατᾶ, Περμποπάζαρον, Σααιοῦ χάν, ἀριθμ. 16. Τὸ ἀντίτιμον ἀποστέλλεται ἢ εἰς τουρκικὰ γραμματόσημα, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς (mandat postal), ἢ διὰ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς. Ὑποδείξατέ μας τὸν ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον τρόπον τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

ΑΡΙΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΕΥΡΗΑΓΝΩΣΤΟΝ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ	ΕΤΗΣΙΑ ἢ ΕΞΑΜΗΝΟΣ	ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΤΟΥ

‘Απ’ Όλα

➤ ΚΑΤΑ ΤΟ Β’ ΕΤΟΣ ➤

Μετά την λαμπράν επιτυχίαν του Δημοψηφίσματός μας, ἔχοντες πεποιθήσιν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ συμπάθειαν τῶν ἀναγνωστῶν μας, λαμβάνομεν ὑπ’ ὄψιν τὰς συστάσεις των καὶ προβαίνομεν ἀπὸ τοῦ 53 φύλλου — Α’ τοῦ δευτέρου ἔτους — εἰς τὰς ἐξῆς γενναίας μεταρρυθμίσεις :

Το « ΑΠ’ ΟΛΑ » θὰ ἐκδίδεται **δεκαεξασέλιδον** ἀντὶ **δωδεκασελίδου** διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ εὐρὸν πρόγραμμα του καὶ περιλάβῃ τὴν ποικιλίαν τοῦ περιεχομένου του.

Θὰ πλουτισθῇ δι’ ἀφθονωτέρων εἰκόνων, αἵτινες θὰ συνοδεύωσι τὰ ἄρθρα καὶ τὰ ἰδιήγημάτα του.

Ἐκάστη τῶν σελίδων του θ’ ἀφιερωθῇ εἰς ἰδιαίτερον θέμα· οὕτως εἰς ἕκαστον φύλλον θὰ παρελαύνωσι τὰ ἐξῆς :

Θρησκεία, Πολιτεία, Ἐντυπώσεις τῆς ἐβδομάδος, Ἐπίκαιροι πραγματεῖαι, Χρονογραφήματα καὶ ἀνταποκρίσεις, Ἐπιστημονικὴ κίνησις, Φιλολογικὴ ζωὴ, Πρακτικαὶ γνώσεις, Πανόραμα, Δύο μυθιστορήματα, Διήγημα, Διὰ τὰς κυρίας μας, Τὰ φαειδρά καὶ τὰ εὐθύμα, Παγκόσμια νέα, Σελὶς τῶν ἀναγνωστῶν, Γελοιογραφία.

Θὰ εὐρύνῃ τὸν κύκλον τῶν συνεργατῶν του, προσλαμβάνον ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλουπόλεων, ἔξ’ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰδικούς συνεργάτας.

Θὰ παρακολουθῇ τὴν παγκόσμιον κίνησιν εἰς τὰς ἐπιστήμας, τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς τέχνας.

Θὰ ἐκδίδηται εἰς τὸ αὐτὸ **μέγα σχῆμα**, ὅμως φιλοκαλέστερον καὶ ἐπιμελέστερον.

Θ’ ἀφιερῶσιν σελίδα διὰ τοὺς ἀναγνώστας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύωνται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα των καὶ διάφοροι πνευματικαὶ ἀσκήσεις.

Διωργάνωσιν **ἰδιαίτερον καὶ ἀνεξάρτητον τμήμα** πρὸς ἄμεσον καὶ τακτικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν αἰτήσεων τῶν ἐγγεγραμμένων καὶ ἀνεπίληπτον ἀποστολὴν τῶν ἀντιτύπων.

Θὰ διατηρήσῃ τὸ αὐτὸ **ΕΥΤΕΛΕΣ** τμήμα τῶν **δέκα** γρο-

σίων τὴν ἑξαμηνίαν καὶ **20** παράδων τὸ φύλλον διὰ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναγνώστας του.

Οὕτω τὸ « ΑΠ’ ΟΛΑ » παραμένει **Μοναδικὴ Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις** διὰ τὴν **εὐθηνίαν τῆς,**

διὰ τὴν **διάδοσίν τῆς,**

διὰ τὴν **ποικιλίαν τῆς.**

Μοναδικὴ καὶ μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν τοῦ εἴδους τῆς.

ΜΟΝΟΝ ἀντὶ τῶν τόσων θυσιῶν ἡμῶν, ἀντὶ τῶν τόσων προσθέτων δαπανῶν, **ΔΥΟ** τινὰ θὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς φίλους ἀναγνώστας.

Α’ ΝΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΩΣΙ

τὸ τμήμα των καὶ οὕτω ἀπαλλάξωσιν ἡμᾶς ὀχληρῶν φροντίδων πρὸς εἰσπραξίν, συντελέσωσι δὲ εἰς τὸ νὰ δυνηθῶμεν νὰ κανονίσωμεν ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τὴν θέσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀπρόσκοπτον πορείαν τῆς.

Β’ ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

θὰ καταβάλωσιν ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των, ἐκτὸς τοῦ τμήματος τῶν **10** γροσίων καὶ **2,50** γρόσια ὡς ἔξοδα ἀποστολῆς καὶ ταχυδρομικῶν, ὧν τὰ τέλη αὐξάνουσι διὰ τῆς προσθήκης τῶν **4** σελίδων.

ΟΡΟΣ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΣ : Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν θὰ γίνεται δεκτὴ ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου = **10** γροσίων = καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς — διὰ τὰς ἐπαρχίας — = γροσίων **2,50** = ἤτοι ἐν ὅλῳ **12,50** γροσίων.

Διὰ πᾶσαν μεταβολὴν διευθύνσεως πρέπει ν’ ἀποστέλλεται προσθέτως **1** γρόσιον.

ΑΡΙΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΕΥΑΝΑΓΓΩΣΤΟΝ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ	ΕΤΗΣΙΑ ἢ ΕΞΑΜΗΝΟΣ	ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

ΠΟ καταβολής γυναικός, τὸ φίλημα ὑπῆρξεν καθ’ ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ ὅλας τὰς φυλάς ἢ ποιητικωτέρα, ἀγνοτέρα, ἢ γλυκυτέρα, ἢ φυσικωτέρα ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης. Ἀπὸ τῆς μητρὸς, ἢ ὁποῖα φιλεῖ τὸ τέκνον τῆς, μέχρι τοῦ ἔραστοῦ, ὅστις τὰ μεσάνυκτα μετὰ πολμῶν φόβου ἀναγκάζεται τὴν ἐρωμένην του, ἀπὸ τῆς εἰκόνας ἐφ’ ἧς ἐπιθέτομεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς πίστεως, μέχρι τῆς κυρίας ἢ ὁποῖα εἰς τὸν δρόμον ἀνταλλάσσει ἐκ σενηθείας ἠχηρὸν φίλημα ἀντιχαιρετισμοῦ, τὸ φίλημα εἶνε ἢ πλεον ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις τῆς φιλίας, τοῦ ἔρωτος.

Ὁ Παράσχος μᾶς βεβαιοῖ εἰς ἓνα στίχον του ὅτι μ’ ἓνα φίλημα γεννώμεθα, μ’ ἓν φίλημα γεννώμεν· ἐπειδὴ δὲ ἦτο ὑπεράγαν ρομαντικὸς μᾶς ἐπενθυμίζει ὅτι καὶ ἓν φίλημα λαμβάνομεν ὁπόταν τελευτῶμεν. Ἄλλ’ ὁ ποιητὴς ἔζη εἰς ἐποχὴν, καθ’ ἣν δὲν εἶχε προοδεύσῃ ἢ ἐπιστήμη. Καὶ ὅπως ὅλαι αἱ ποιητικαὶ ἐκφράσεις ὑψίστανται ὁλονὲν ἀβαρίαν καὶ ἀπογυμνοῦνται χάρις εἰς τὰ σκληρὰ καὶ περὶ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης, καὶ τὸ φίλημα τείνει εἰς χρεωκοπίαν.

Ἐν ὠραῖον [δειλινόν, καθ’ ἣν στιγμὴν ὁ ἥλιος ἐσκόρπιζε τὴν φλογισμένην ἀλουργίδα του πίσω ἀπὸ τὰ πένθιμα φυλλώματα τῶν κυπαρίσσω, συνωμιλοῦσα μὲ μίαν δεσποινίδα ἢ ὁποῖα ἦτο ἐνδεδυμένη κατὰ τὸν τελευταῖον συρμόν, ὠμίλει ἀπταιστώσ τὴν Γαλλικὴν καὶ ἠσθάνετο δυσφορίαν διὰ κάθε πρᾶγμα. Μιὰ ἀφελὴς φλυαρία καὶ ἀπονήρευτος ἐκράτει τὸν ἓνα πλησίον τοῦ ἄλλου.

Ἐπέρασεν ἑξαφνα ἓνας γνωστὸς κύριος, γνωστώτερος διὰ τὸν ρομαντικὸν του ἔρωτα πρὸς μίαν ὄριμον κυρίαν.

Ἐγέλασεν ἐκείνη καὶ παρεξενεύθη διότι δὲν συνεμερίσθη τὸν γέλωτά της.

— Γελάτε γι’ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; τῆς εἶπα.

— Μὰ δὲν ξέρετε· ὅταν τὸν ἴδω δὲν μλορῶ νὰ κρατηθῶ. Μοῦ φαίνεται τὸσον κωμικὸς!...

— Ν’ ἀγαπᾶ στ’ ἀλήθεια...

— Καλὲ αὐτὸς ἀγαπᾶ σὰν τοὺς ἱππῶτας τοῦ Μεσαίωνος. Ἄμα τὸν ἰδῆτε, σὰς φαίνεται ὅτι τώρα μόλις ἔφυγε ἀπὸ κανὲν rendez-vous.

— Ἐγὼ νομίζω ὅτι εἶναι γενικώτερον τὸ αἰσθημα τῆς περιφρονησεώς σας. Δὲν ἀγαπᾶ νεωτεριστικῶς. Ἡ ἀγάπη του εἶναι παλαικῆ...

— Δηλαδή;

— Ἀληθινή. Σήμερον τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος ἀπαιτεῖ φλέρετ, ἐπιφυλακτικότητα, προικα... σκάνδαλα... μέθην.

— Ἀδικεῖτε τὴν νοημοσύνην σας ἢ μᾶλλον τὴν ψυχολογικὴν σας δύναμιν, ἀν’ μὲ νομίζετε ἱκανὴν διὰ τοιαύτην ἀντίληψιν.

— Μὲ συγχωρεῖτε.

— Σὰς συγχωρῶ διότι ὁμιλεῖτε μὲ εἰλικρινῆ ἀφέλειαν, ἀλλὰ πλανᾶσθε. Δὲν νομίζω ὅτι ὁ ἔρωσ εἶναι ὅπως τὸν παριστάνετε διότι...

— Ἐρως δὲν ὑπάρχει...

— Ἀκριβῶς. Ὅμιλῶ διὰ τὸν ἐκφυλισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

— Εἶσθε νευρολόγος;

— Ὁχι, παρατηρῶ ἀπλῶς. Ὁ ἔρωσ εἶναι ἀρρώστια. Εἶναι μία ὑποβολή. Εἶναι μία ἀυταπάτη. Εἶναι μία ἀνισορροπία ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων. Εἶναι ἓν παθολογικὸν φαινόμενον.

— Δικαιολογία ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ ν’ ἀγαπήσῃ.

— Σὰς συμβουλεύω νὰ διαβάσῃτε ἐπιστημονικὰ βιβλία. Ἄλλοτε συνέβαινον φρικῶδη ἐρωτικὰ δράματα, μονομαχίαι διὰ ψύλλου πήδημα, δολοφονίαι, στραγγαλισμοί, τὸ αἷμα ἐχύνετο ποταμηδόν. Σήμερον ἓνα ντοῦς ἔχει πολὺ θετικώτερα ἀποτελέσματα.

— Καὶ ὅμως ἓν φίλημα δύο ἐρωτευμένων εἶναι ἀσυγκρίτως πολυτιμώτερον ἀπὸ ὅλας αὐτὸς τὸς νεωτεριστικὰς θεωρίας. Εἶσθε μίαν νεὰ γυναῖκα...

— Ἡ ὁποῖα οὔτε καπνίζει, οὔτε ψηφίζει, μοῦ εἶπε μὲ ἓνα πλατὺν γέλωτα. Εἶπατε πρὸ ὀλίγου τὴν λέξιν φίλημα. Καὶ ἔπειτα παραπονεῖσθε διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν νόσων. Ἡ ὑγιεινὴ διαμαρτύρεται διὰ τὸ βάρβαρον αὐτὸ ἔθιμον τῆς συγκολλησεως τῶν χειλέων. Εἶναι λείψανον ἀνθρωποφαγίας.

— Μὰ τί εἶναι αὐτὰ ποῦ λέτε; Τὰ χεῖλη σας τὰ τὸσον λεπτὰ καὶ κόκκινα καὶ γλυκὰ διαμαρτύρονται δι’ αὐτὰ τὰ λόγια ποῦ κολλᾶ ἐπάνω των ἢ γλῶσσά σας.

— Λοιπὸν δὲν εἶσθε διόλου πρακτικὸς ἄνθρωπος, τὸ φίλημα εἶναι φορεὺς μικροβίων. Αὐτὸ θὰ τὸ ξέρετε δά; Θὰ ξεῦρετε ἐπίσης, ἐκ πείρας ἴσως, ὅτι ἡ καλλυντικὴ βιομηχανία παρασκευάζει χιλίων εἰδῶν ἀλοιφὰς καὶ ὑγρά, κάθε ἄλλο βέβαια ἢ ἀθῶα... Δὲν λησμονεῖτε ὅτι εἰς τὰ χεῖλη εὐκολώτατα ἐπικολλάται κάθε βακκύλιον. Μία ἀπομύζησις λοιπὸν τῶν χειλέων τί θέλετε νὰ σὰς δώσῃ; ἀσθενείας... Ἄ, οἱ Γερμανοὶ εἶναι οἱ σοφώτεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου.

— Αὐτοὶ δὲν φιλοῦνται;

— Αὐτοὶ πρὸ παντός, κύριέ μου, δὲν ἐννοοῦν νὰ διακυβεύσουν τὴν ζωὴν των, διὰ μίαν στιγμιαίαν καὶ αὐτὴν πολλάκις ἀπατηλὴν ἀπόλαυσιν. Ἀπηγόρευσαν οἱ ὑγεινολόγοι τὸ φίλημα, ἀλλ’ ἐπειδὴ αὐτό, ὡς ἐκ τοῦ φυσικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι δυστυχῶς κατορθωτόν, ἐφεῦρον ἓν ἀντιφιλικὸν φάρμακον...

— Ἡ ὀνομασία εἶναι ἐπιτυχεστάτη.

— Δέχομαι συγχαρητήρια· εἶναι ἰδική μου.

— Εἶμαι περίεργος νὰ ἴδω ἂν ἡ ἐφεύρεσις εἶναι τὸσον ὠραία ὅσον καὶ ὁ τίτλος της.

Ἡ δεσποινὴς ἐκινήθη ἀποτόμως. Ἀπὸ ἓν ἀργυροῦν πλεκτὸν σακκίδιον ἔβγαλε ἓνα λεπτὸν λεπτὸν μεταξωτὸν μανδηλάκι...

Ἄμα τὸ εἶδα τῆς εἶπα.

— Συνεκινήθητε; Πόσον θὰ ἠθελα νὰ ἔβλεπα μερικὰ μαργαριτάρια μετανοίας.

— Θὰ ἰδῆτε κάτι ἄλλο πρακτικώτερον. Τὴν βλέπετε αὐτὴν τὴν διαφανῆ γὰσαν

— Πολὺ τὸ φοβοῦμαι. Θὰ εἶναι κανὲν ἀλεξιφίλημα.

— Τὸ ἐμαντεύσατε, ἀλλὰ εἶνε περιττὸν νὰ φοβεῖσθε, διότι δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ τὴν στιγμὴν αὐτὴν...

— Λυποῦμαι πολὺ διὰ τὴν καταδίκην αὐτῆς.

Οἱ Γερμανοὶ λοιπὸν ἐφεῦρον κάτι πρακτικόν. Μόλις πρόκειται νὰ φιληθῶν παρενθέντων μετὰ τῶν χειλέων μίαν λεπτὴν μεμβράνην ἢ ὁποῖα εἶναι ἐμπεποτισμένη μὲ ἀπολυμαντικὸς οὐσίας. Δὲν ἔχει καμμίαν ὀσμὴν, δύναται μάλιστα νὰ ἀρωματισθῇ μὲ Jasmin, Muguet, μὲ Fleurs d’ amour, μὲ gloir de Paris, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸς ἀπολυμαντικὸς ἰδιότητάς της. Τὸ μηχανήμα ὁμοιάζει τῆς ρακέτας τοῦ Λὸν Τένις. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκνοποιοῦνται καὶ ὁ πόθος τοῦ φιλήματος καὶ αἱ ἀξιώσεις τῆς ἐπιστήμης.

— Μ’ αὐτὸ εἶναι ἐξευτελισμὸς τοῦ φιλήματος... Θὰ πεθάνῃ τὸ δυστυχισμένο.

— Καθόλου· ὅσοι ἔχουν τὴν συνηθειαν νὰ φιλοῦν πολὺ συχνὰ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θ’ ἀποφεύγουν τὰ μολύσματα, συνέπῳς τὸν θάνατον καὶ ἐπειδὴ παρατείνεται ἡ ζωὴ θὰ δίδονται περισσότερα φιλήματα.

— Τὸ ἐπιχείρημά σας ὑπενθυμίζει τοὺς δικολάβους... Ἐγὼ, σὰς βεβαιῶ, προτιμῶ νὰ μὴ δώσω κανὲν φίλημα στὴ ζωὴ μου, παρὰ νὰ τὸ δώσω διὰ μέσου αὐτοῦ τοῦ πανιοῦ. Εἶναι φοβερόν...

— Εἶναι σωτήριον...

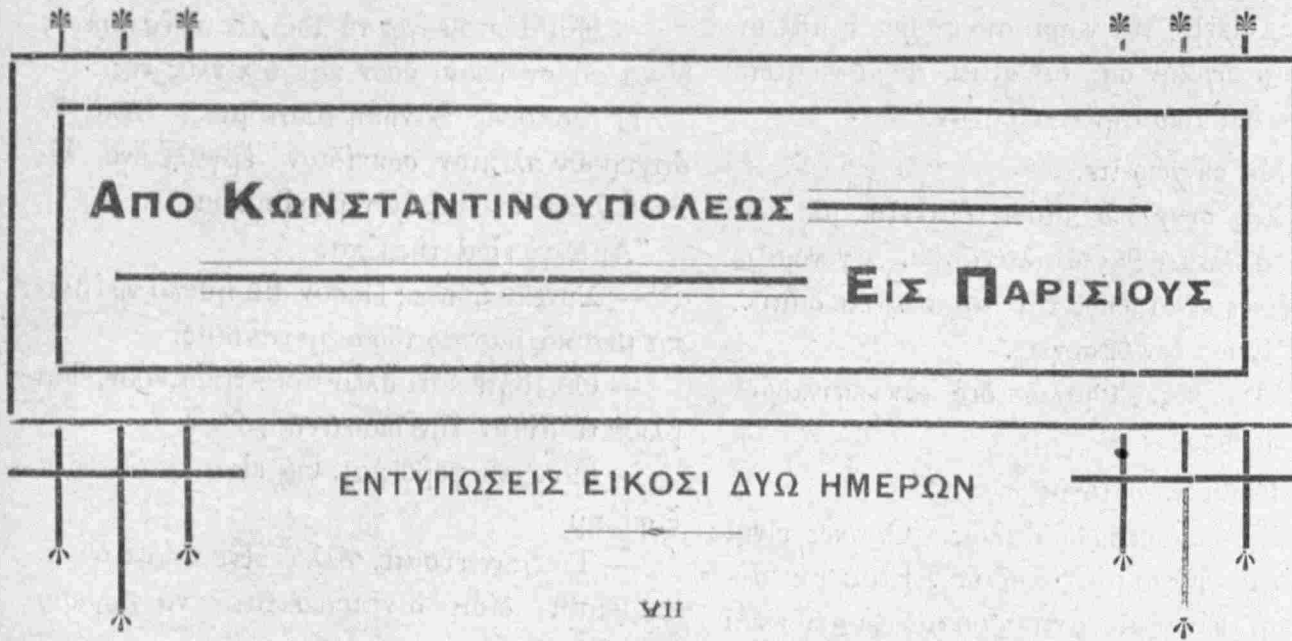
— Καὶ ὁ ἔρωσ, ἢ στοργή; Ἡ πίστις; Θὰ κρεμασθοῦν ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεμβράνην;

Ἡ ἐρώτησίς μου ἔμεινεν ἀνευ ἀπαντήσεως. Τὸ μεταξωτὸ μανδηλάκι ἀπεκρύβη, ἐγὼ δὲ ἐβύθισα τὸ βλέμμα εἰς τὴν Δύσιν παρακολουθῶν τὰ δύο τρία συννεφάρια, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατακόκκινα, θὰ ἔλεγέ τις ἀπὸ θυμόν, ὡσὰν νὰ εἶχαν ἀκούσῃ τὰ λόγια τῆς ὠραίας δεσποινίδος.

Ἀθῆναι.

Δ. Ι. ΚΥΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ συνοδός μου ἦτο συνειθισμένος εἰς τὰς παννυχίδας.

Καὶ μολονότι, ὡς εἶπον, τὴν 4 πρωϊνὴν κατεκλίθημεν, εἰς τὰς 9 π. μ. κτυπᾷ ἡ θύρα τοῦ ξενοδοχείου.

Ἦτο ἐκεῖνος.

— Λοιπὸν; ἀκόμη κοιμᾶσαι; Δὲν σοῦ εἶπα ὅτι ἐδῶ πρέπει νὰ ἦσαι *ξυπνος*;

— Κάμε μου τὴν χάριν καὶ ἄφησε πρωτὶ—πρωτὰ τὰ λογοπαίγνια.

— Κάμε γρήγορα. Σήμερον θὰ πάμε εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης.

— Σὲ δέκα λεπτὰ εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σου..

Καὶ ἐνῶ ἐνεδύομην, ἠρώτησα τὸν συνοδόν μου:

— Τί ὥρα κοιμήθηκες;

— Ἐγώ; Μιὰ ὥρα μονάχα κοιμήθηκα. Ὅταν σὲ ἀφήκαμεν ἐδῶ, ἠναγκάσθη νὰ συνοδεύσω τὰ κορίτσια εἰς τὰ σπήτια των. Ἡ Ἄλις καὶ ἡ Ζερμαῖν μοῦ ἐκόλλησαν ἀπὸ κοντὰ, ἡ Βιολέτα ἦτο μεθύσμενη καὶ ἐτρέκλιζεν εἰς τὰ πόδια της. Ἐκαθήσαμεν εἰς ἓνα καφενεῖον δύο ὥρας καὶ ἀφοῦ ἐκεῖνοι ἀύπνοι ἐντελῶς πῆγαν εἰς τὰς ἐργασίας των, ἐγὼ πῆγα καὶ κοιμήθηκα.

— Τὰ καυμένα τὰ κορίτσια!

— Δὲν βαρυνέσαι! Μαθημένα τὰ βουνὰ ἀπὸ χιόνια. Αὐτὸς εἶναι ὁ βίος τῶν ἐργατῶν. Ἔτσι εὐχαριστοῦνται αὐταί! Αἱ ἐργάτιδες ἐδῶ ὅλοι ἔχουν τοὺς φίλους των. Ἐργάζονται τὴν ἡμέραν μὲ μισθοὺς ποικίλλοντας μεταξὺ ἑκατὸν καὶ διακοσίων φράγκων καὶ τὰ βράδια διασκεδάζουν μὲ τοὺς φίλους των. Ὅταν εἶτε ὁ νέος εἶτε ἡ νέα βαρυνθῶσι, σὰν καλοὶ φίλοι διακόπτουν τὰς συναναστροφὰς καὶ τὰς συνεντεύξεις, ἀλλὰ δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι φίλοι.

Εἰς τὸ Μετροπολιταίν.

— Ἐτοιμος!

— Πᾶμε.

Μετ' ὀλίγον εὐρισκόμεθα εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Μετροπολιταίν τοῦ Σιατελέ. Κατερχόμεθα τὴν κλίμακα καὶ εὐρισκόμεθα εἰς ἓνα ἄλλον κόσμον, εἰς κόσμον ὑπόγειον. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Μετροπολιταίν οἶος θαμβώνει μὲ τὸ ἄπλετον ἠλεκτρικὸν φῶς, ὅπερ, ἀντανακλώμενον ἐπὶ τῶν ἐκ λευκοῦ κρυστάλλου τοίχων ἀποτελεῖ ἓν ἕτερον εἶδος φωτισμοῦ. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Μετροπολιταίν διάφοροι ἐπιγραφαὶ σὰς συμβουλεύουν πόθεν πρέπει νὰ εἰσέλθητε διὰ νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον θελετε νὰ ἐξέλθητε.

Ἡ κίνησις εἰς τὸ Μετροπολιταίν πάντοτε εἶναι μεγάλη. Ὁ κόσμος ἀδιακρίτως ἡλικίας καὶ φύλου νομίζει τις ὅτι σπεύδει εἰς ἐπαιγούσας ὑποθέσεις καὶ τρέχει σχεδόν, τόσον ὁ εἰσερχόμενος, ὅσον καὶ ὁ ἐξερχόμενος κόσμος.

Ἐπὶ τῆς διαπλῆς γραμμῆς τοῦ ὑπογείου τροχιο-

δρόμου διέρχονται ἀνά πέντε λεπτὰ καὶ σταθμεύουν ἐπὶ ἓν μόνον δευτερόλεπτον κατάμεστα κόσμου τὰ πολυτελέστατα τραίνα, τὰ ὁποῖα νομίζει τις ὅτι πρὶν ἀκόμη σταθμεύσουν, ἀναχωροῦν συνάμα εἰς τὸν πρῶτον συριγμόν.

Ἄλλοίμονον εἰς τοὺς βραδυκινήτους!

Εἰς τοὺς σταθμοὺς ὑπάρχουν καὶ χάρται τοῦ Μετροπολιταίν, τοὺς ὁποίους συμβουλεύονται οἱ ξινοὶ, διότι διὰ τὰ μάθη τις τὸ Μετροπολιταίν ἀπαιτεῖται μᾶς ἑβδομάδος καιρὸς, πάντοτε ὅμως πρέπει νὰ ἔχη τὸν χάρτην εἰς χεῖρας.

Τὸ Μετροπολιταίν εἶναι οἰκονομικώτατον.

Μὲ δέκα πέντε μόνον λεπτὰ δύνασθε νὰ διέλθητε ὑπογίως ὀλόκληρον τὸ Παρίσι, ἀνερχόμενοι καὶ κατερχόμενοι διαφόρους κλίμακας διὰ νὰ πάρετε τὴν ἄλλην γραμμὴν. Ἐὰν δὲν ἔχετε ἐργασίαν καὶ ἐπιθυμεῖτε, δύνασθε ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν νὰ διατρέχετε ὑπογίως τὸ Παρίσι.

Πρὸς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης.

Ἀπὸ τὸν σταθμὸν τοῦ Σιατελέ διέρχονται δύο ὑπόγειοι τροχιόδρομοι. Ὁ εἰς ἄρχεται ἀπὸ τὸ Πόρτ Κλιντανκ ἔρ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Πόρτ Ὀρλεάν καὶ ὁ ἕτερος ἄρχεται ἀπὸ τὸ Νασιὸν καὶ καταλήγει εἰς τὸ Πόρτ Μαϊγιό, πρὸ τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης.

— Ποιὰ γραμμὴ θέλεις νὰ πάρωμεν;

— Τὴν συντομωτέραν.

— Καλά.

Καὶ κατερχόμεθα μίαν κλίμακα, εἰς τὴν ὁποῖαν γράφει ὅτι ἡ γραμμὴ ὁδηγεῖ εἰς τὸ Πόρτ Μαϊγιό.

Διερχόμεθα ἀπὸ διαφόρους ὁμοιομόρφους σταθμοὺς. Σταθμεύομεν εἰς τὸ Λούβρ, τὸ Παλέ Ρουαγιάλ, Τουίλερί, Κονκόρδ, Ἡλύσια πεδιά, Ἄλμα καὶ εἰς τὸ Ἐτουάλ κατερχόμεθα.

— Ἡ γραμμὴ καταλήγει ἐδῶ κοντὰ, εἰς τὸ Μαϊγιό, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἰδῆς τὸ Ἐτουάλ.

— Τί εἶνε αὐτὸ τὸ Ἐτουάλ;

— Εἶνε μία θριαμβευτικὴ ἀψίς, ἡ ὁποία εἶνε κέντρον δώδεκα μεγάλων ὁδῶν. Ἐὰν ἀνέλθῃς εἰς αὐτήν, οἱ δώδεκα αὐτοὶ δρόμοι ἀποτελοῦν ἓν ὄραϊον ἄστρον = ἔτουάλ.

Ὁ ἥλιος ὁ ἀντανακλῶν ἐπὶ τῆς καλλιμαρμάρου ἀψίδος μᾶς ἐμποδίζει νὰ θαυμάσωμεν ἐπὶ πολὺ τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ καὶ τὸ βλέμμα μας προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ πλησίον ἐξαπλωμένου δάσους τῆς Βουλώνης.

Ἡ μούντζα τοῦ μικροπωλητοῦ.

Ἐξεκινήσαμεν διὰ τὸ δάσος. Καθ' ὁδὸν ὅμως συνηγήσαμεν μικροπωλητὴν διαλαλοῦντα ἐφεύρεσιν, ἐξαγοραζομένην ἀντὶ 10 μόνον λεπτῶν καὶ περιστοιχιζόμενον ὑπὸ πολλῶν οὐχὶ περιέργων, ἀλλ' ἀγοραστῶν.

Ὁ μικροπωλητὴς οὗτος τέλειος τύπος παρισινοῦ

μποέμ, ἐπώλει δῆθεν ἀκτῖνας τοῦ Ραϊντκεν. Εἶχε μερικὰ χάρτινα σωληνάκια, εἰς τὴν μίαν τῶν ὁποίων ὀπλὴν εἶχον μικροσκοπικὴν ὕαλον. Καὶ ὁ μικροπωλητὴς, ἀνοίγων τὴν παλάμην κατὰ πρόσωπον τοῦ βλέποντος ἀγοραστοῦ, ἐδείκνυεν αὐτῷ τὴν χεῖρά του, τῆς ὁποίας μόνον τὰ ὀστᾶ ἐφαίνοντο.

Τὸ πείραμα αὐτὸ μόνον ἐπὶ τῆς ἰδικῆς του χεῖρός ἐφημερόζετο. Ἴσως ἐπὶ τῆς χεῖρός του ἐναπέθετε χημικὴν τινα οὐσίαν.

Ἡ φιλελληνὲς κοκότα.

Ἀκτῖνας Ραϊντκεν ἠγοράσαμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ τὰς πετάξωμεν κατόπιν ὡς ἀχρήστους, ἀφοῦ τιποτε δὲν ἐβλέπομεν.

Ἡ ἀγορὰ ὅμως αὕτη μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν ὄραϊαν Γαλάτιδα, πολὺ-πολὺ χαριτωμένην μὲ σικ παρισινόν, τὴν ὁποῖαν ἐκ πρώτης ὄψεως ἐξελάβομεν ὡς ἀριστοκράτιδα καὶ ἡ ὁποία, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, δὲν ἦτο εἰμὴ μία κοκότα.

Τὸ ἀνάστημά της μᾶλλον ὑψηλὸν ἦτο. Τὸ πρόσωπόν της ἐκοσμεῖτο ἀπὸ δύο μάτια ἐκφραστικώτατα, ἀλχηλωτίζοντα καὶ τὸν πλέον μισογύνην. Ἐφερε πῖλον ἐλαφρὸν πλουσιώτατον, ὁ ὁποῖος ἐκάλπτε πλουσιωτέραν κόμην, ὀποπνεύσαν τὸ ἄρωμα τῆς βιολέτας. Τὸ ἀντράβ φορεμά της βαθύς κυανοῦ χρώματος, τὸ ὁποῖον ἄφινε νὰ φαίνωνται ὄλαι αἱ ὄραϊαι γραμμαὶ τοῦ καλοκαμωμένου σώματος της, ἤρχιζεν ἀπὸ κατάλευκον προκλητικὸν καρρὲ, καὶ κατέληγεν εἰς μικροὺς πόδας, ἐπὶ τοῦ ἐνός τῶν ὁποίων στηρίχασα τὸ πρασινοποῦ χρώματος ἀλεξιλιόν της, πρῶτη μᾶς ὠμίλησεν ἡ ὄραϊα Γαλάτις, βλέπουσα τὰς δῆθεν ἀκτῖνας τοῦ Ραϊντκεν:

— Βλέπετε σεῖς τίποτε; Μᾶς ἐρωτᾷ.

— Ἀμποσλουμάν ριέν!

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης. Κρῖμα στὰ δέκα λεπτὰ μας!

— Κάμετε λάθος εἰς τὸν λογαριασμόν, μαμζέλ.

Πέντε λεπτὰ μόνον.

— Κομάν; Ἐγὼ ἔδωκα δέκα λεπτὰ.

— Καὶ ἡμεῖς ἐπίσης, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι μᾶς ἔδωκεν ὀπίσω τὰ πέντε!

Ἡ χαριτωμένη κοκότα, μαντεύσασα, ὅτι τὰ πέντε ἀντεπροσώπευον τὴν μούντζαν ποῦ μᾶς ἔδωκεν ὁ πωλητὴς, ἐγέλασεν ἐπιχαρίτως εἰς τρόπον, ὥστε νὰ φανῶσιν οἱ μικροὶ κατάλευκοι ὀδόντες της καὶ νὰ σχηματισθοῦν μικραὶ ὀπαι ἐπὶ τῶν ροδοχρῶν παρειῶν της.

— Ἄ! εἶσθε Ἕλληνες;

— Μάλιστα, μαμζέλ. Ὁ φίλος μου ὅμως εἶναι τοῦτ' ἀφαί Παρισινός. Ἐγὼ ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ θὰ μείνω ὀλίγας ἡμέρας.

— Εἶναι ὄραϊα ἡ Κωνσταντινούπολις;

— Θαυμασία. Ἡ βασιλις τῶν πόλεων. Δὲν πῆγατε ποτέ;

— Ζιαμαί!

— Ἐρχεσθε μαζί μου νὰ σᾶς πάρω;

— Μαλαιρεζμάν ἐμποσίμπλ!

— Γιατί;

— Μὴ μ' ἐρωτᾶτε τὸ γιατί! . . . Ἐμ πο-σίμπλ.

Καὶ οὕτω συνομιλοῦντες εἰσήλθομεν εἰς τὸ περίφωρον δάσος τῆς Βουλώνης, ὅπου ἐξελλίσσονται ὅλα τὰ ρομαντικὰ εἰδυλλια καὶ αἱ μονομαχίαι τῶν μυθιστορημάτων.

— Θὰ μᾶ, κάμετε τὴν εὐχαρίστησιν, μαμζέλ νὰ μᾶς συντροφεύσητε εἰς τὸ δάσος;

— Πουρκουά νό.

— Εἶσθε πολὺ εὐγενής.

— Ἐγὼ ἀγαπῶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ μάθω τὴν Ἑλληνικὴν.

— Ἄ! ἡ Ἑλληνικὴ εἶναι πολὺ δύσκολο γλῶσσα. Εἰμπορεῖτε ὅμως νὰ μάθητε τὰ μαλλιαρὰ Ἑλληνικά, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ εὐκόλα, διότι λέγετε ὅτι σᾶς κατέβη.

Η ΜΟΔΑ

— Πώς; υπάρχουν δύο Έλληνικαί γλώσσαι;
— Βεβαίως. Ἡ Ἑλληνική γλώσσα με τούς κανόνας της καὶ ἡ μαλλιαρὴ γλώσσα, ἡ ἄνευ γραμματικῆς, τῆς ὁποίας κάμουν χρῆσιν οἱ ἀγράμματοι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ περνοῦν γιὰ ἐγγράμματοι.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ φίλος μου ἔπιασε τὸν βραχίονα τῆς ὠραίας συνοδοῦ μας καὶ σιωπηλῶς διερχόμεθα τὰς ρομαντικὰς ἀτραποὺς τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης. Πρὸς στιγμὴν σιωπῶμεν καὶ δὲν ἀκούεται, εἰμὴ τὸ θωπευτικόν, τὸ γαργαλιστικόν φροῦ-φροῦ τῆς ἐσθῆτός της. Μακρόθεν ἀκούονται ἑλαφρῶς, θωπευτικῶς, τὰ με ἀστραπιαίαν ταχύτητα διερχόμενα αὐτοκίνητα, τὰ φέροντα τὸν μαρκήσιον εἰς ἀπομακρυσμένην τινὰ ἀτραπὸν πρὸς συνάντησιν τῆς πριγκηπίσσης.

Περιπατοῦμεν χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν καὶ μετ’ ὀλίγον εὐρισκόμεθα εἰς τὰς λίμνας τοῦ δάσους με τὰς γραφικὰς ἀκτὰς των καὶ τούς ἐν αὐταῖς κύκλους των.

- Καθήμεθα ἐδῶ.
- Δὲν θέλετε, μαμζέλ, νὰ πᾶμε εἰς τὸ καφενεῖον;
- Νό!
- Νὰ πάρωμεν τοῦλάχιστον μιὰ βάρκα καὶ νὰ κάμωμεν ἓνα περιπάτον;
- Περιττὰ τὰ ἔξοδα.
- Ὅστε, εἰσθε οἰκονόμος; Περιέργον!
- Ἐκπλήττεσθε βεβαίως. Σεῖς φαντάζεσθε τὰς γυναῖκας τοῦ εἴδους μας σπατάλους, πολυδαπάνους, ἰδιοτρόπους! Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἑξαιρέσεις.
- Σερτενμάν.

Καὶ ὁ διάλογος περιστράφη εἰς πολλὰ ἄλλα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ χαριτωμένη κοκκότα μᾶς διηγήθη πῶς ἐξώκειλεν εἰς τὸν κακὸν δρόμον.

(ἀκολουθεῖ) **Τὸ ΚΟΔΥΒΡΙΟΝ**

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Κάτοχος τέλειος τῆς γερμανικῆς, τῆς βουλγαρικῆς καὶ ἐν μέρει τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ζητεῖ παρὰ τῆ διευθύνσει ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, ἐν Τουρκίᾳ ἢ Ἑλλάδι θέσιν μεταφραστοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω γλωσσῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικῶν καὶ φιλολογικῶν ἀρθρων ἢ θέσιν τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ.

Συνεννοήσεις γίνονται διὰ τῶν γραφείων μας, Galata, Perchembè Bazar, Santschi Han, No 16, Cons/ple

Ζητοῦνται μέτοχοι, ἐνταῦθα καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν, με ἐλάχιστα κεφάλαια, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 200 γρόσια, διὰ σπουδαίαν ἐπιχείρησιν, δυναμένην νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ’ ἀόριστον καὶ νὰ δίδῃ ἀσφαλῶς 600 ο/ο. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποστείλατε «γραπτῶς» τὴν διεύθυνσίν σας εἰς Πέραν, Ταξιμ, Βαλιδὲ-τσεσμέ, ἀρ. 73.

Γαλλοτουρκιστῆς, δυνάμενος νὰ διδάξῃ καὶ τὴν Ἀριθμητικὴν, Γεωγραφίαν καὶ ἄλλα παραπλήσια μαθήματα, ζητεῖ θέσιν. Οἱ βουλόμενοι ἄς ἀποταθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ὀκτώ διδασκαλισταί, κεκτημένοι ἱκανὴν διδασκαλικὴν πείραν, διὰ δύο ἐκ τῶν τὰ πρῶτα παρ’ ἡμῖν φερουσῶν ἐπαρχιῶν καὶ εἰς διδασκαλοῦ τῆς Τουρκικῆς καὶ Ἑλληνικῆς. Μισθοὶ ἱκανοποιητικώτατοι. Πληροφορίαι παρ’ ἡμῖν.

Κυκλοφορεῖ τὸ ἔκτον τεῦχος ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΦΡΑΜΜΑΣΩΝΙΑΣ
Παραγγελίαι εἰς τὴν διεύθυνσιν: Γαλατᾶ Χάν, ἀρ. 9, Galata.

Ρόπα ἀπὸ κιτρίνην μουσελίνην. Ἡ ταινία εἶνε γαρνιρισμένη ἀπὸ τοῦλι ἄσπρο κεντημένο. Τὸ κορσαζο ἀπὸ κεντήματα ἄσπρα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις. — Διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ τῆς γραμμῆς ἀφίκετο προχθὲς ἐξ Ἀλεξανδρείας προερχομένη ἡ δεσποινὶς Μηνοδώρα Βορλόου καὶ ἀνεχώρησε μέσῳ Ρουμανίας εἰς Εὐρώπην, χάριν λουτροθεραπείας εἰς τὰ λουτρά τοῦ Κάρλσβαδ.

Γάμοι. — Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι τὴν κυριακὴν 17 Ἰουλίου ἐτελέσθησαν ἐν Ροδῶ οἱ γάμοι τοῦ κυρίου Κυριακοῦ Μ. Ἀναστασιάδου μετὰ σεμνῆς καὶ πολυφέρονου δεσποινίδος Παρασκευῆς Ι. Μιχαηλίδου. Τῷ εὐαρμοστῶ ζεύγει εὐχεται τὸ «Ἀπ’ Όλα» εὐτυχὴ καὶ ὀλβιον οἰκογενειακὸν βίον.

Ἡ εἰς Παρισίους ἐκδρομὴ. — Προχθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους ἡ προαγγελθεῖσα ἐκδρομὴ τοῦ κ. Βαλαλά. Παρὰ τὰς ἀντιξοοὺς περιστάσεις τῆς πολιτικῆς, τῶν μεγάλων πυρκαϊῶν καὶ τῆς χολερικῆς ἐπιδημίας, ἡ ἐκδρομὴ, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ὀργανωτοῦ αὐτῆς, ἐπραγματοποιήθη. Καὶ ἀνεχώρησεν ἡ ἐκδρομὴ τοῦ κ. Βαλαλά, καθ’ ἣν ἐποχὴν ἡ ἐπίσημος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Μπασαρία ὀθωμανικῆ ἐκδρομὴ εἰς Ρουμανίαν ἀνεβλήθη. Ὁ κ. Βαλαλάς, πληροφορούμεθα, διοργανώνει καὶ δευτέρην εἰς Παρισίους ἐκδρομὴν διὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, σιδηροδρομικὰς τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ ἡ ὁποία ἐκδρομὴ, συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰσιτηρίων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς καὶ κατὰ δεκαήμερον διαμονῆς ἐν Παρισίοις ἐν τῷ «Hotel Moderne» θὰ στοιχίσῃ μόνον 17 Λίρας Τουρκίας.

Τοὺς προχθὲς ἀναχωρήσαντας ἐκδρομεῖς θὰ παραλάβῃ ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν Μασσαλίᾳ ἡ ἐκεῖ

Ἐταιρία ἐκδρομῶν «Voyages Pratiques», ἥτις θὰ ἐφαρμόσῃ πιστῶς τὸ πρόγραμμα. Τοὺς ἐκδρομεῖς συνώδευσε καὶ ἰδιαιτέρος ἀν.πρόσωπος τοῦ κ. Θ. Βαλαλά.

Γεωργίου Χρυσογόνῃ τοπογραφικὸς χάρτης τῶν Μητροπόλεων Καισαρείας, Νεοκαισαρείας, Ἀμασειᾶς καὶ Ἀγκύρας ὑπὸ κλίμακα 1.500.000, περιέχων πάσας τὰς ἐν αὐταῖς πόλεις καὶ χωρία, ὅπου κατοικοῦσι Χριστιανοί, μετὰ στατιστικῆς ἀκριβεστάτης τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν σχολείων καὶ ναῶν αὐτῶν, διοικητικῶς δὲ περιλαμβάνων: α) ἐκ τοῦ νομοῦ Τραπεζοῦντος τὴν διοίκησιν Τραπεζοῦντος· β) τὴν ἀνεξάρτητον διοίκησιν Τζανίκ· γ) τὸν νομὸν Κασταμονῆς ὀλόκληρον· δ) τὴν ἀνεξάρτητον διοίκησιν Μπόλου· ε) τὴν ἀνεξάρτητον διοίκησιν Ἰσμίτ· στ) τὸν νομὸν Σιβᾶς ὀλόκληρον· ζ) τὸν νομὸν Ἀγκύρας ὀλόκληρον· η) ἐκ τοῦ νομοῦ Προύσης τὰς διοικήσεις Ἐρτογρουλ καὶ Κιουτάχιας. Ἐκτυποῦται προσεχῶς δαπάνη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαρείας κ. Ἀμβροσίου. Πρὸς τοῦτοις σημειοῦνται ἐν αὐτῷ ἰδιαιτέρας: Ὅλα τὰ ἀρμενικὰ καὶ τουρκικὰ χωρία, τὰ τσιφλίκια, τὰ μεταλλεῖα, αἱ ὁδοί, ἀμαξωτοὶ καὶ μὴ, οἱ σιδηρόδρομοι, τὰ ταχυδρομεῖα, τὰ τηλεγραφεῖα, τὰ ὄρια τῶν νομῶν, τῶν διοικήσεων, τῶν ὑποδιοικήσεων καὶ τῶν δήμων μετὰ τῶν ἐδρῶν αὐτῶν. Τιμᾶται γρ. 10. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἀμερολήπτου», τὸ δὲ ἀντίτιμον καταβάλλεται ἅμα τῇ παραλῇ τοῦ χάρτου. Τὸ μήκος τοῦ χάρτου εἶναι 1.50 μέτρα, τὸ δὲ πλάτος 1 μέτρον.

ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

— Πάλι δωμάτιο ζητείς; Γιατί έφυγες από τὸ παλαιό;

— Έφυγα, φίλε μου, διὰ τρεῖς σπουδαίους λόγους. Πρῶτον διότι χρεωστοῦσα τρία μηνιάτικα καὶ μὲ ἔβγαζεν ἡ νοικοκυρά, δεύτερον...

— Ἄρκεῖ τὸ πρῶτον.

*

Ἡ οἰκοδιδάσκαλος. — Ἀντίποδες, παιδί μου, λέγονται οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἄλλου ἡμισφαιρίου ποῦ πηγαίνουν νὰ κοιμηθοῦν ὅταν ἔμεῖς ξυπνοῦμε.

— Καὶ ὁ ἀδελφός μου ὁ Γιώργος ἀντίπους εἶναι, κυρία;

*

Ὁ ὑπάλληλος. — Ὁ κ. Ν. δὲν ἐδέχθη τὴν τραβηκτική μας. Τί νὰ κάμωμεν;

Ὁ τμηματάρχης. — Γράψε του ἕνα γράμμα καὶ πές του ὅτι εἶναι γουρουῖνι. Πές το ὅμως μὲ μεγάλη εὐγένεια, ἴσως τὴν δεχθῆ εἰς δευτέραν παρουσίαν.

*

Μετὰ τὴν κηδείαν. — Ὁ δυστυχῆς σας θεῖος! 65 ἔτων! Θὰ εἶχε βέβαια τὰς δυνάμεις του ἀκόμη.

— Δὲν ἔμπορῶ νὰ σᾶς τὸ βεβαιώσω... Δὲν ἄνοιξαν ἀκόμη τὴν διαθήκην του!

*

Parisiana — Catacloum

Ἄγνός ἔρως.

Ἐκεῖνος τῆς ἐχάιδευσεν τὸ χέρι καὶ ἔνοιωθε γλύκες στὴν καρδιά του οὐράνιες καὶ αὐτὴ μετροῦσε στὸ τεφτέρι τί μεσιτεία πέρνει ἀπὸ τῆς σαμπάνιες.

ὁ διαπρεπῆς συνεργάτης μας, ὁ καλὸς φίλος, ὁ ἀριστοτέχνης οὗτος τῆς λεπτῆς γελοιογραφικῆς καὶ σατυρικῆς γραφίδος, ὁ ἀμείλικτος ἐχθρὸς τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς πλήξεως, εἰς τὰ ἀριστουργήματα τοῦ ὁποῖου τὸ ἡμέτερον δημόσιον καθημερινῶς τρυφᾷ, προσεβλήθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης κυριακῆς ὑπὸ τῆς ἐπαράτου ἐπισκεπτρίας μας, τῆς χολέρας. Μέχρι σήμερον ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἦτο λίαν κρίσιμος καὶ ἀνησυχητικὴ, ἤδη ὅμως, χάρις εἰς τὰς ἀπύτους προσπάθειας τοῦ διαπρεποῦς ἱατροῦ κ. Γ. Θωίδου, ὅστις μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς κατώρθωσε νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν χαλυβδίνων τῆς νόσου ἀγκαλῶν, καὶ τῶν ἱατρῶν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Νοσοκομείου, εἰς ὃ νοσηλεύεται, καὶ τὰς εὐχάς, ἴσως, προσφιλῶν συγγενῶν καὶ καλῶν φίλων, εἶναι ἐκτὸς κινδύνου. Φαίνεται ὅτι, ἀφοῦ πλειστάκις διεκωμώδησε τὴν ἀπαισίαν γραίαν, ἠθέλησε νὰ μυκτηρίσῃ καὶ τὸ κράτος αὐτῆς.

Τὸ «Ἄπ' Όλα» μεθ' ὅλων τῶν ἀναγνωστῶν του ἐκφράζει τὰς εἰλικρινεῖς αὐτοῦ εὐχάς εἰς τὸν φίλτατόν του συνεργάτην.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Κατόπιν μηνιαίας διαμονῆς ἐν τῇ πόλει μας ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Μόναχον ὁ ἐν Παρισίοις ἐγκατεστημένος Ἕλλην ποιητῆς Μιλτ. Μαλακάσης, ὁ γλυκύτατος συγγραφεὺς τῶν «Ὠρῶν» καὶ τῶν «Πεπρωμένων» καὶ ὁ ἀριστοτέχνης μεταφραστὴς τῶν «Stances» τοῦ Μορέας. Δεῖγμα τῆς ἀβροᾶς τεχνοτροπίας τοῦ ποιητοῦ παραθέτομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τοὺς ἔναντι θαυμασίους στίχους ἀπὸ τὰ «Πεπρωμένα».

Θυμᾶσαι βράδυ ἦταν ὠραῖο,
βραδάκι καλοκαιρινὸ
καὶ τὸ φεγγάρι ἦτανε νέο
στὸν καταγάλανο οὐρανό.

✽

Στὸ φεγγαράκι ὠοιμέ! τὸ νέο
κι' ἂν πιάσῃ ὁ ἔρως δὲν ζῆ.
Θυμᾶσαι; βράδυ ἦταν ὠραῖο
καὶ τὸ κυττάσαμε μαζύ.

✽

Ἡ ΠΙΠΙΡΟΥΔΑ

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ CANDÈZE

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΗΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΔΟΣ ΝΟΕΜΗΣ Α. ΖΩΗΡΟΥ ΠΑΣΑ

Ἀνάγνωσμα τερπνὸν καὶ διδακτικόν, ἀληθὲς τῆς οἰκογενείας ἐντρύφημα, διακεκοσμημένον διὰ καλλιτεχνικῶν κεχρωματισμένων εἰκόνων.

Τὸ ἔργον ὀλόκληρον, δεδεμένον καλλιτεχνικῶς, τιμᾶται ἐν τέταρτον Α. Τουρκίας. Οἱ βουλόμενοι νὰ τὸ ἀγοράσουν εἰς φυλλάδια, θὰ πληρώσουν πρὸς 1 γρ. τὸ φυλλάδιον.

Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα Γαλατᾶ καὶ Πέραν.

Δι' ἰδιαιτέρας παραγγελίας ἀπευθυντέον εἰς τὴν ἐκδότιδα: Κ^{αν} Ἐλπ. Μαυρογορδάτου, Γαλατᾶ χάν, Gaiata.

Τὸ ΠΑΥΣΩΔΥΝΘΗ ΜΥΡΙΔΟΥ Εἶναι

μοναδικὸν φάρμακον

κατὰ τῶν

ρευματισμῶν καὶ νευραλγιῶν.

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ

τὰ καρδιακὰ νοσήματα.

ΑΡΙΘΜΕΙ

πλείστας ἐπιτυχίας.

Εἶναι

θαυμάσιον ἀσφαλὲς φάρμακον.

ΠΑΥΣΩΔΥΝΘΗΝ

ὄνομα καὶ πρᾶγμα.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ἰσχύουσιν ἐπὶ 70 ἔτη, κληρούμεναι κατὰ διμηνίαν.

Εἰς τὴν προσεχῆ κλήρωσιν τῆς 2 αὐγούστου ὁ πρῶτος λαχνὸς κερδίζει

φρ. 125,000

ἕτεροι 1999 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΣΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΟΣΑ

Τιμὴ τοῖς μετρητοῖς

Γρ. χρ. 166 πληρωνόμενα ἐφ' ἅπαξ.

Δι' ἀγορᾶς ἀποταθήτωσαν πρὸς τοὺς κκ.

P. Addally et Cie, Χουριετ Χάν, ἀρ. 14,

15 Γαλατᾶ, Κωνσταντινούπολις. Οἱ ἐκ

τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρακαλοῦνται νὰ προσμβάσωσι τὸ τίμημα διὰ

ταχυδρ. ἐπιταγῆς μανιατόστ ἢ διὰ τασκ.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ:

"Ἡ ΓΥΝΗ"

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ, ΤΗΣ ΝΕΑΝΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΕΓΓΑΜΟΥ

μὲ ποικίλας καὶ ἀφθόνας συνταγὰς πρὸς διατήρησιν τῆς ὑπαρχούσης καλλονῆς καὶ δημιουργίαν νέας. Ἔργον πρωτότυπον καὶ μοναδικὸν εἰς τὴν γλώσσάν μας, ὀφειλόμενον εἰς τὰς ἐνδελεχεῖς εἰδικὰς μελέτας τοῦ διαπρεποῦς καὶ γνωστοτάτου τῆς πόλεώς μας ἱατροῦ κ. Μ. ΜΩΥΣΕΪΔΟΥ, διευθυντοῦ τοῦ ἱατρικοῦ περιοδικοῦ «Ἰπποκράτους» καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν συνεργατῶν τοῦ «Ἄπ' Όλα».

Οὐδεμία κόρη, οὐδεμία νεάνις, οὐδεμία γυνὴ πρέπει νὰ μείνῃ χωρὶς ν' ἀναγνώσῃ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ τῆς χαρίσῃ: διαρκὴ ὑγίαν, αἰωνίαν ἀνθηρότητα καὶ παντοτεινὸν σφρῖγος. Τὸ ἔργον ἀποτελεῖται ἐκ 2 τόμων ἐκ 200 περίπου σελίδων ἐκάστου. Τιμὴ τόμου γρόσια 5.

Ἐγγραφαὶ γίνονται: Ἐν Πέραν: Γραφεῖα «ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ», ὁδὸς Χατζη-Ἀχμέτ, ἀρ. 6 — Ἐν Γαλατᾶ: Γραφεῖα τοῦ «ἌΠ' ΌΛΑ», Πεμπτοπάζαρον, Σαατοῆ χάν, ἀρ. 16 — καὶ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ τῶν ΚΥΡΙΩΝ». Τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλεται ἡ σχετικὴ ἀγγελία.